

Tijdschrift van de Belgische Senaat
nr. 13 - zomer 2006

Senaat

Viering
175 jaar Grondwet

Medisch
begeleide
voortplanting

Kort

Khadidiatou Diallo, vrouw van het jaar 2005

Senaatsvoorzitter **Anne-Marie Lizin** (PS) ontving op 19 januari 2006 Khadidiatou Diallo, 'Vrouw van het jaar 2005' en voorzitter van de Belgische afdeling van het *Groupement pour l'abolition des mutilations sexuelles féminines*. Haar organisatie verenigt Afrikaanse en Europese vrouwen en mannen die strijden voor de afschaffing van genitale vermindering van vrouwen. ■

Karel Van Miert

Op 15 december 2005 vond in de Senaat een ontmoeting plaats over het Galileo-project met voormalig Eurocommissaris Karel Van Miert. Galileo, een project van de Europese Commissie en de ESA, kan op termijn het bestaande GPS-systeem aanvullen. ■

Microkrediet

Met het microkrediet krijgen kansarmen in ontwikkelingslanden toegang tot de financiële basisdiensten. Zo kunnen ze een kleinschalig bedrijfje uitbouwen om uit de armoedespiraal te geraken. In aanwezigheid van prinses Mathilde vond hierover op 18 mei 2006 een colloquium plaats van de commissie Globalisering. Eveneens op de foto : commissievoorzitter **Pierre Galand** (PS) en senator **Sabine de Bethune** (CD&V), hoofdindienster van een resolutievoorstel over microkredieten (www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3 - 1582). ■

Sabine de Bethune (CD&V), Pierre Galand (PS), Minister Armand De Decker en Prinses Mathilde

'International Centre for Missing and Exploited Children'

Baron Daniel Cardon de Lichtbuer, de nieuwe voorzitter van het 'International Centre for Missing and Exploited Children', kondigde op 14 december 2005 in de Senaat aan een 'financiële coalitie tegen kinderporno op het internet' op de been te brengen. Volgens hem moeten politiemensen via gegevens van banken en internetproviders de verspreiders van kinderporno grafie kunnen opsporen. ■

INHOUD

175 jaar Grondwet	4
Medisch begeleide voortplanting	8
Racisme	11
Justitie	12
Binnenlandse zaken	16
Auteurs	18
Dieren	19
Samenstelling Senaat	20
OVSE	24
Welzijn	26
Internationaal	30
Ruimtevaart	35
Jongeren	36
Vrouwen	37
Inlichtingendiensten	38
Belangrijke bezoekers	40

verantwoordelijke uitgever:
Anne-Marie Lizin,
Voorzitter van de Senaat

redactiesecretariaat
Communicatiedienst
Leuvenseweg 7, 1009 Brussel
tel. 02/501.78.49 - fax 02/501.79.31
e-mail info@senate.be

opmaak en druk
Sofadi n.v., Brussel, tel. 02/210.01.00

Foto's:
Guy Goossens - KIK - © KIK - Regie der
Gebouwen - Mediathiek Europese Com-
missie (deze foto's zijn eigendom van de
Europese Commissie) - Wit-Gele Kruis
Oost-Vlaanderen - PVC-INFO - Senioren-
centrum Brussel - Instituut voor Tropische
Geneeskunde © itg - Brochure Globaliser-
ing, een kans voor iedereen - de Eu-
ropese Unie en de wereldhandel (Eu-
ropese Commissie) - Amnesty Interna-
tional - UN photo - Bujumbura / Burundi
- UNICEF / Roger Lemoyne - Vlaams Min-
isterie Gelijke Kansen / fotograaf Hans
Roels - Centrum voor Reproductieve Ge-
neeskunde AZ - VUB - Foto J. Walgrave -
Foto Ceges/Soma - Jan Moesen - Belgisch
voorzitterschap OVSE

Voorwoord

De Grondwet is 175 jaar oud, maar springlevend. Gelukkig, want ze behoedt ons voor ontsporingen. De Grondwet is namelijk géén vodge papier, maar de basis van onze rechtstaat, de waarborg dat onze rechten en vrijheden worden gerespecteerd. Ze is actueler dan ooit. Alvast de jongeren die deelnemen aan het interactieve toneel over de Grondwet, weten dat nu.

Iedereen is gelijkwaardig voor de wet. Alle discriminaties moeten verdwijnen, bij voorbeeld ook ten aanzien van vrouwen en ongehuwde vaders.

Iedereen heeft recht op veiligheid, maar ook op privacy en vrijheid. Het bronnengeheim van de journalist is ook een fundament van onze rechtstaat. En omdat we voor Big Brother passen, moet het camera-toezicht wettelijk worden geregeld.

Mensen hebben recht op een waardig leven, op doeltreffende, maar betaalbare geneesmiddelen en indien nodig een goed uitgebouwde palliatieve zorg.

Omdat alle mensen recht hebben op een waardig leven, mag de Senaat niet zwijgen. Moet hij zich bemoeien met wat fout loopt in Ethiopië, Iran, Libië of Birma. Moet hij technieken als het microkrediet steunen zodat ook arme mensen in de ontwikkelingslanden een zaak uit de grond kunnen stampen.

Modern beleid is geen bijstandsbeleid, geen bevoogding, maar geeft aanzetten tot zelfredzaamheid en waardigheid. Kindsoldaten horen niet thuis in dat streven, malaria of een schadelijk leefmilieu evenmin.

De Senaat heeft een ware pioniersrol gespeeld in het politieke debat over vragen van leven en dood. De wetgeving over abortus en euthanasie komt uit de Senaat. Vandaag werkt de Senaat aan de wetgeving over de medisch-begeleide voortplanting.

Beleid maken is niet alleen grote plannen verwezenlijken. Het is ook werken aan de omstandigheden waarin mensen elke dag leven. Verkeersveiligheid en seniorenwerking zijn daarin bij voorbeeld belangrijk.

Wetten maken is het leven in gemeenschap vorm geven, rechtvaardigheid en billijkheid waarborgen. Wetten moeten daarom correct en werkbaar zijn. De Senaat bekijkt de wetgeving kritisch en vereenvoudigt waar mogelijk. Ook daarop heeft de burger recht.

Anne-Marie Lizin,
Voorzitter van de Senaat

Viering 175 jaar Grondwet

Prins Laurent, Prinses Astrid en Prins Filip tijdens de academische zitting

Op 7 februari 1831 keurde het Nationaal Congres de Belgische Grondwet goed.

175 jaar later heeft de Senaat dat gedenkwaardige feit herdacht.

De Post, de Senaat en de Kamer hebben namelijk de voorverkoop en eerstedagafstempeling van verschillende herdenkingszegels georganiseerd.

Er werden herdenkingszegels voorgesteld voor de persvrijheid, hoeksteen van de democratie en voor 175 jaar democratie, met afbeeldingen van de Kamer, de Senaat en koning Leopold I.

Gerard Alsteens (de karikaturist GAL) en Eddie Van Hoef zijn de ontwerpers van de zegels. Ze hebben de zegels gesignd voor de talrijk opgekomen filatelisten. ■

Koning Albert II ontvangt een gedenkpenning en postzegel naar aanleiding van het feest voor 175 jaar Grondwet

Kindertheater 175 jaar Grondwet

Ondergedompeld in de sfeer van 1831 !

Meer dan 3.000 scholieren hebben gedurende drie dagen in het halfrond kunnen deelnemen aan een evocatie van de historische vergadering van 1831. Deze werd gebracht door toneelspelers in aangepaste klederdicht. De kinderen, leerlingen van het laatste jaar lager onderwijs uit Nederlandstalige en Franstalige scholen, mochten in de vergaderzaal zelf plaatsnemen. Het was voor enkele scholieren een grote verrassing dat op dinsdag 8 februari ook Prins Filip kwam kijken. Hij was zichtbaar ontroerd door het gebrachte toneelstuk.

De drie senatoren van rechtswege hebben dezelfde avond een academische zitting van de Senaat bijgewoond. De senatoren **Hugo Vandenberghe** (CD&V), **Francis Delpérée** (cdH) en **Patrik Vankrunkelsven** (VLD) namen er het woord.

Kamervoorzitter **Herman De Croo**, Senaatsvoorzitster **Anne-Marie Lizin**, Eerste minister **Guy Verhofstadt**, zijn Vice-eerste ministers en een delegatie kamerleden en senatoren overhandigden aan koning **Albert II** de gedenkpenning en de herdenkingszegel voor 175 jaar democratie. ■

Wie zijn de senatoren van rechtswege ?

Het zijn de kinderen van de Koning die 18 jaar zijn. Heeft de Koning geen kinderen, dan zijn het de Belgische nakomelingen van de tot regeren gerechtigde tak van het koninklijke huis.

In theorie zijn senatoren van rechtswege stemgerechtigd vanaf de leeftijd van 21 jaar. In de praktijk stemmen ze echter niet.

Prins Filip, prinses Astrid en prins Laurent hebben de eed als senator afgelegd.

De Belgische Grondwet

Nadat Koning Willem I van Nederland in België van de macht werd verdreven, werd de Belgische onafhankelijkheid uitgeroepen. De 200 leden van het Nationaal Congres, het eerste verkozen Belgische parlement, moesten een Grondwet schrijven voor de nieuwe staat. Hierin stonden de rechten en vrijheden van de Belgen centraal. Voor die tijd bevatte de Belgische Grondwet heel wat vrijheden.

Koning Leopold I ten voeten uit, met hermelijnen mantel
(Nicaise De Keyser)

Staatsvorm

Het Nationaal Congres besliste dat België een **grondwettelijke monarchie** werd. Dat betekent dat de Koning het staatshoofd is, maar dat zijn macht wordt beperkt door de Grondwet. Daarom zweert de Koning voor het Parlement de Grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven. Leopold Van Saxe-Coburg Gotha werd door het Nationaal Congres gevraagd als eerste Koning der Belgen. Op 21 juli 1831 legde hij de grondwettelijke eed af.

Basisregels voor de staatsorganisatie

De Grondwet bevat de basisprincipes voor het staatsbestuur. België is een democratische rechtsstaat en een federale parlementaire monarchie. Burgers worden beschermd door de Grondwet en de wetten die door iedereen, ook door de overheid, moeten worden nageleefd. Alle burgers kunnen via hun verkozen vertegenwoordigers in het parlement meebeslissen over de totstandkoming van de wetten.

België werd een unitaire staat (= een land dat één geheel vormt en centraal wordt bestuurd), met provincies en gemeenten. Vandaag is België niet langer een unitaire maar een federale staat. Artikel 1 van de Grondwet luidt dan ook: *'België is een federale Staat, samengesteld uit de gemeenschappen en de gewesten.'*

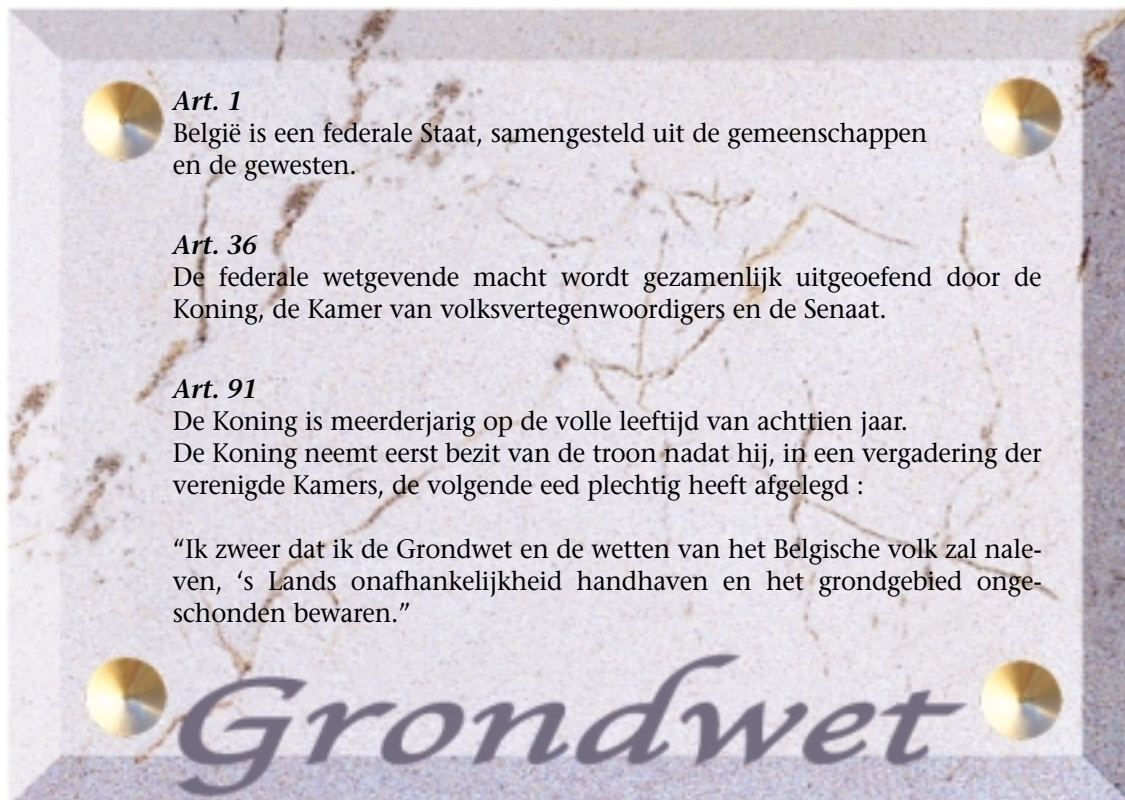
De Grondwet bepaalt waarover de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten mogen beslissen. Ze legt ook het beginsel vast van de scheiding van de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht, die elk hun eigen bevoegdheden hebben en elkaar in evenwicht houden.

De Grondwet staat boven de federale wetten en de decreten van de gemeenschappen en gewesten.

Betekenis voor de burger

In de Grondwet staan de fundamentele rechten en vrijheden van de burger als

- de gelijkheid van man en vrouw (art. 10)
- de bescherming tegen discriminatie (art. 11)

- de persoonlijke vrijheid (art. 12, 13)
- de onschendbaarheid van de woning (art. 15)
- het eigendomsrecht (art. 16)
- de vrijheid van eredienst (art. 19, 20, 21)
- de eerbiediging van het privéleven en gezinsleven (art. 22)
- het recht om een menswaardig leven te leiden, met name het recht op arbeid, sociale zekerheid, behoorlijke huisvesting, een gezond leefmilieu en culturele en maatschappelijke ontplooiing (art. 23)
- de vrijheid van en het recht op onderwijs (art. 24)
- de persvrijheid (art. 25)
- de vrijheid van vergadering (art. 26) en vereniging (art. 27)
- de onschendbaarheid van het briefgeheim (art. 29).

De Grondwet wijzig je niet zomaar

Al te vaak de Grondwet wijzigen is niet aangewezen. De juridische grondslag van de staat moet duurzaam zijn. Het Nationaal Congres ontwierp in 1831 een bijzondere procedure met voldoende reflectietijd om de Grondwet te wijzigen.

In de eerste fase duiden de Kamer, de Senaat en de Koning (= de regering) de Grondwetsartikelen aan die volgens hen gewijzigd moeten worden. Die lijst wordt de herzieningsverklaring genoemd en wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Die publicatie heeft tot gevolg dat Kamer en Senaat worden ontbonden en dat er binnen 40 dagen een nieuw parlement wordt verkozen.

Het nieuwe parlement kan, samen met de Koning (= de nieuwe regering), beslissen om de in de verklaring aangeduide artikels te wijzigen. Elke wijziging moet zowel in de Kamer als in de Senaat met een dubbele bijzondere meerderheid worden goedgekeurd. Bij de stemming moet tweederde van de leden aanwezig zijn en tweederde van de aanwezige leden moet de voorgestelde wijziging goedkeuren. ■

De 'S' van Senaat - Philippe, Graaf van Vlaanderen, broer van Koning Leopold II, vader van Albert I (Pierre Theunis)

Wettelijke omkadering voor medisch begeleide voortplanting

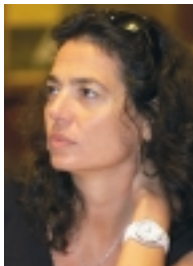
In ons land worden jaarlijks ongeveer 12.000 pogingen ondernomen om via medisch begeleide voortplanting (MBV) aan een kinderwens te voldoen. Uiteindelijk worden er op die manier ongeveer 2.000 kinderen per jaar verwekt.

Op dit ogenblik bestaat er alleen wetgeving voor de kwaliteitsnormen, de medische voorwaarden en de terugbetaling door het RIZIV (Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering). Er wordt echter nergens bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden mensen een beroep mogen doen op MBV. Elke medische instelling mag dus vrij werken. De Senaatscommissie Sociale aangelegenheden wil echter een wettelijk kader dat toch de nodige vrijheid laat aan de fertiliteitscentra en de patiënten. Op 1 juni 2006 nam de commissie een wetsvoorstel aan van **Christine Defraigne** (MR), **Patrik Vankrunkelsven** (VLD), **Jacinta De Roeck** (sp.a-Spirit), **Philippe Mahoux** (PS) en **Isabelle Durant** (Ecolo).

Het embryo op dag drie na IVF (achtcellig)

Centrum voor Reproductieve Geneeskunde AZ - VUB

Christine Defraigne (MR)

Patrik Vankrunkelsven (VLD)

Jacinta De Roeck (sp.a-Spirit)

Philippe Mahoux (PS)

Isabelle Durant (Ecolo)

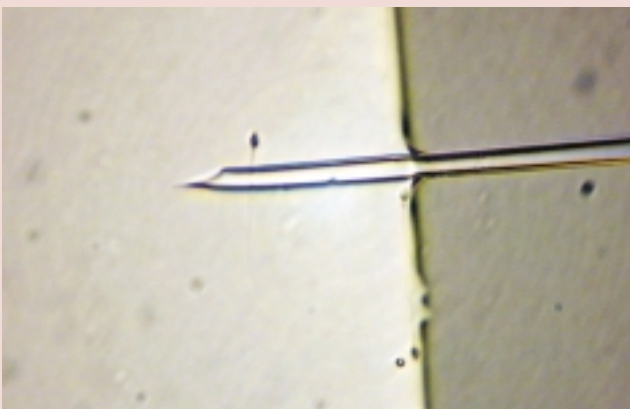
MBV is een verzamelnaam voor de nieuwe technieken inzake begeleide voortplanting. België kan prat gaan op een wereldwijd erkende deskundigheid van onze fertiliteitscentra.

Over welke technieken gaat het ?

- de *kunstmatige bevruchting*, waarbij er zaadcellen in de vrouwelijke geslachtsorganen worden gebracht zonder dat er seksuele betrekkingen plaatshebben. De bevruchting gebeurt met het sperma van de partner of van een donor.
- de *in vitro-fertilisatie* (IVF) waarbij men buiten het lichaam, in het laboratorium, door het inbrengen van een zaadcel in een

eicel tot bevruchting komt. Het embryo wordt daarna in de baarmoeder of de eileider ingebracht.

- de *intracytoplasmatische sperma-injectie* (ICSI) waarbij de spermatozoïden rechtstreeks via micro-injectie in de eicel worden gebracht.

Eén zaadcel wordt uit het sperma in de naald gezogen...

Centrum voor Reproductieve Geneeskunde AZ - VUB

...en in de eicel geïnjecteerd (ICSI)

Centrum voor Reproductieve Geneeskunde AZ - VUB

Leeftijdsgrens

Alle fracties zijn het erover eens dat vrouwen die veeleer de leeftijd hebben bereikt om grootmoeder te zijn, niet meer in aanmerking komen voor MBV. Gameten (of voortplantingscellen) kunnen worden weggenomen bij meerderjarige vrouwen tot 45 jaar, meteen ook de maximumleeftijd waarop een vrouw om MBV kan verzoeken. De ingreep zelf kan worden uitgevoerd bij vrouwen tot 47 jaar oud. Afname van gameten bij minderjarigen mag pas wanneer daar een medische reden voor is. Er wordt bijvoorbeeld gedacht aan een meisje van 16 met kanker dat eicellen wil laten bewaren voor haar chemotherapie wordt gestart.

Geen eugenetica of babycatalogus

Ook hierover is er weinig discussie. MBV mag niet met het oog op eugenese (de verbetering van de erfelijke kenmerken van de menselijke soort, tenzij om ziekten uit te schakelen). Donoren mogen ook niet worden gekozen op basis van bijvoorbeeld intelligentie of schoonheid. Embryo's of gameten gebruiken voor commerciële doeleinden mag evenmin. Kiezen voor een jongen of een meisje kan enkel ter voorkoming van geslachtsgebonden ziekten.

"Matching" is wel toegestaan : men mag het embryo of de gameten zo kiezen dat er geen al te grote lichamelijke verschillen ontstaan tussen het kind en de ouders (door bij voorbeeld rekening te houden met de huidskleur).

Designerbaby

Een bijzonder geval is dat van de zogenaamde 'pre-implantatie genetische diagnostiek' (PID). Met deze techniek kan men in het kader van een in-vitro-fertilisatie één of meerdere genetische kenmerken van de embryo's in vitro analyseren om uit te maken welke embryo's worden ingeplant.

Net als andere MBV-technieken, mag PID niet worden toegepast met het oog op eugenese of geslachtsselectie. Het wordt echter uitzonderlijk toegestaan in het therapeutisch belang van een reeds geboren kind van de wensouders. Er wordt dan een broertje of een zusje op de wereld gezet waarvan het celmateriaal wordt gebruikt om het reeds geboren

kind te genezen. Het geraadpleegde fertiliteitscentrum moet in dit geval beoordelen of de kinderwens niet uitsluitend ten dienste staat van dat therapeutisch belang. Het centrum moet dus nagaan of de zogenaamde 'designerbaby' ook als extra kind op zich gewenst is door de ouder(s).

Wie komt in aanmerking voor MBV ?

Naast heterokoppels met vruchtbaarheidproblemen kunnen ook alleenstaande en lesbische vrouwen een beroep doen op MBV. Clotilde Nyssens (cdH) vond dat MBV enkel voor heterokoppels kon, maar een meerderheid van commissieleden volgde haar hierin niet.

Clotilde Nyssens (cdH)

Een arts of het geraadpleegde fertiliteitscentrum kan de behandeling weigeren omwille van medische redenen of gewetensbezwaren. Wanneer de wensouders erom verzoeken, moet het centrum dan naar een ander fertiliteitscentrum verwijzen.

Overeenkomst

Het fertiliteitscentrum moet - indien nodig - nagaan of de oorzaken voor de onvruchtbaarheid werden vastgesteld en behandeld alvorens het kan ingaan op een verzoek tot MBV. Vermits MBV een in-

grijpende behandeling is, moet het centrum de betrokkenen eerlijke informatie verstrekken en psychologische begeleiding aanbieden.

Vervolgens sluiten de wensouders en het centrum een overeenkomst, waarin onder meer de gebruikte MBV-techniek wordt bepaald en wordt vastgelegd wat er met overtallige ingevroren embryo's of gameten moet gebeuren. Men kan ze laten bewaren voor een latere kinderwens. Men kan ze ook (gratis) wegschenken aan andere wensouders of aan de wetenschap. Men kan ze tenslotte ook laten vernietigen.

De wensouders bepalen ook wat ze terzake wensen wanneer een van hen overlijdt of definitief niet meer in staat is beslissingen te nemen. Voor niet-gebruikte gameten gelden gelijkaardige bepalingen. Eveneens wordt vastgelegd wat er met overtallige embryo's moet gebeuren bij scheiding of in geval van een onoplosbaar meningsverschil bij de wensouders.

Uit de overeenkomst blijkt ook wat er moet gebeuren met de overtallige embryo's en de ingevroren gameten na afloop van de bewaringstermijn (5 jaar voor de embryo's, 10 jaar voor de gameten). Bij schenking aan de wetenschap gelden de regels van het centrum over de bewaringstermijn.

Centrum voor Reproductieve Geneeskunde AZ - VUB

Eicellen en zaadcellen worden samengebracht in een inseminatieschaaltje (klassieke IVF)

Post mortem

Overlijdt één van de wensouders, dan kan de overlevende partner alsnog een embryo laten inplanten of dankzij ingevroren gameten een kind op de wereld zetten. Dit moet zijn vastgelegd in de overeenkomst met het centrum.

In het wetsvoorstel koos men voor een wachttijd van 6 maanden na het overlijden, om te vermijden dat er door het rouwproces overdreven hevig wordt gereageerd. In de praktijk ziet men immers dat veel weduwen de post mortem-inplanting van embryo's of post mortem-inseminatie met gameten vrij kort na het overlijden van de partner aanvragen. Wanneer de arts hen voorstelt hierover wat rustiger na te denken, laten zij dit plan vaak varen.

Anke Van dermeersch (VB)

Beslissen ze toch voor post-mortem-implantatie, dan moet dit binnen de 2 jaar na het overlijden van de partner gebeuren.

De CD&V-fractie, de VB-fractie en de cdH-fractie zijn tegen post mortem-MBV. Ook **Annemie Van de Casteele** (VLD), voorzitter van de commissie Sociale Aangelegenheden, stemde tegen.

Anonimiteit van de donoren

De meeste commissieleden waren voorstander van de anonimiteit van de donoren van embryo's of gameten. Het verwekte kind of zijn ouders kunnen dus niet op zoek gaan naar de biologische vader of moeder. Het belangrijkste argument voor deze anonimiteit is het drei-

gende tekort aan donoren. Uit buitenlandse voorbeelden blijkt namelijk dat heel wat donoren worden afgeschrikt door het feit dat het kind plots bij hen voor de deur kan staan. Hoewel **Mia De Schamphelaere** (CD&V) meer te vinden was voor een 'tweelokettensysteem' waarbij de donor kiest of hij anoniem of niet-anoniem doneert, haalden de voorstanders van volledige anonimiteit het.

Wel verzamelt het fertiliteitscentrum medische informatie van de donor evenals informatie over zijn fysieke kenmerken. De medische informatie kan belangrijk zijn voor de gezondheid van het ongeboren kind. Ze mag worden meegedeeld aan de wensouders wanneer zij daarom vragen bij hun keuze. De informatie kan ook worden meegedeeld aan de huisarts, de wensouders of het via MBV verwekte kind wanneer dit om gezondheidsredenen is vereist. De informatie over de fysieke kenmerken kan nuttig zijn voor de 'matching'.

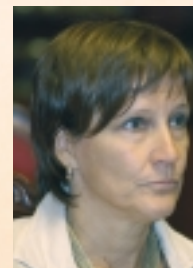
Er is één uitzondering op de anonimiteitsregel, namelijk de niet-anonieme donatie door een bekende donor. In de praktijk komt het bij voorbeeld vaak voor dat een vrouw eicellen afstaat aan haar onvruchtbare zus. De donor en de ontvanger(s) moeten hiertoe uiteraard hun toestemming geven.

Afstamming en vermogen

De wet verandert helemaal niets aan de bestaande afstammingsregels uit het Burgerlijk Wetboek. Wel wordt uitdrukkelijk bepaald dat, van zodra een embryo is ingeplant of inseminatie met gameten werd toegepast, de ontvangster ervan de wettelijke moeder van het ongeboren kind wordt. Voor haar eventuele partner geldt de bestaande regelgeving inzake afstamming. Elke afstammingsband tussen het embryo en zijn genetische ouders wordt dus definitief doorgeslagen.

Bij het ter perse gaan van dit tijdschrift moest het wetsvoorstel nog worden besproken door de plenaire vergadering van de Senaat en door de Kamer van volksvertegenwoordigers. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-1440

Annemie Van de Casteele (VLD)

Mia De Schamphelaere (CD&V)

Donorspermabank

Strijd tegen racisme, xenofobie en antisemitisme

Overall nemen racistische, antisemitische en xenofobe incidenten toe. Deze opflakking is zorgwekkend en bedreigt de democratische waarden, de mensenrechten en de wereldveiligheid.

Voor de senatoren **François Roelants du Vivier** (MR) en **Christine Defraigne** (MR) moet België een open samenleving blijven, waarin culturen samenleven in een klimaat van openheid, dialoog en wederzijds respect.

François Roelants du Vivier (MR)

Christine Defraigne (MR)

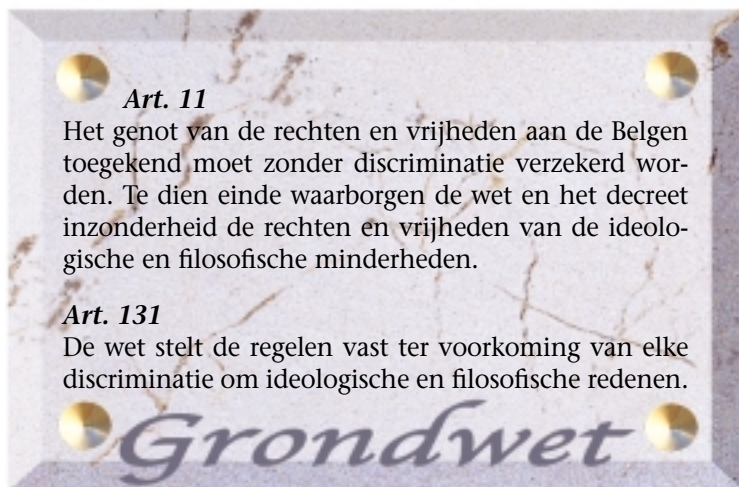

Photo J. Walgrave

In hun resolutie, die de Senaat heeft goedgekeurd op 2 februari 2006, wordt de systematische vervolging gevraagd van wie zich schuldig maakt aan racisme, antisemitisme of xenofobie. Ook elk initiatief dat de geopolitieke context in het Midden-Oosten misbruikt om haat te zaaien tussen de Joodse en Arabische gemeenschappen in ons land, moet worden vervolgd. Tenslotte moet de Europese gerechtelijke samenwerking in dit vlak worden verbeterd.

Jaarlijks moet de regering aan het parlement een omstandig rapport voorleggen met de bevindingen over het racisme, het antisemitisme en de xenofobie in ons land. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-553

Jodenvervolging en -deportatie

Het Studie- en Documentatiecentrum Oorlog en Hedendaagse Maatschappij (SOMA) startte in september 2004 een onderzoeksproject over de eventuele betrokkenheid van de Belgische overheden bij de vervolging en deportatie van de Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Dit project kwam tot stand nadat de Senaat in 2003 de regering hiertoe had verzocht.

Op 13 december 2005 stelde het SOMA een eerste tussentijds verslag voor tijdens een hoorzitting in de commissie Institutionele aangelegenheden. De tekst is echter nog niet definitief en het onderzoek in de archieven is evenmin afgerond.

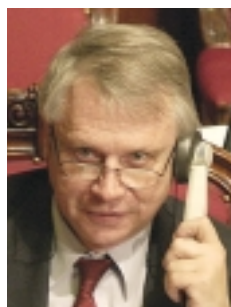
De senatoren **Alain Destexhe** (MR) en **Philippe Mahoux** (PS) vragen met een resolutie om het SOMA extra te financieren om de studie af te ronden tegen november 2006. De gemeenten en provincies zouden de archieven uit de Tweede Wereldoorlog beter moeten bewaren. Sommige archieven verkeren in een

rampzalige staat en worden soms slecht beheerd. De minister voor Wetenschapsbeleid moet de verouderde archiefwet dringend aanpassen aan de moderne vereisten inzake bewaring en openbaarmaking. ■

www.senaat.be – dossier nr. 3-1653
hyperlink naar rapport SOMA
http://www.cegesoma.be/Tussentijds_Verslag_Sept2005.PDF

Alain Destexhe (MR)

Philippe Mahoux (PS)

Photo Cegesoma

Wanneer de geboorteakte ontbreekt

Clotilde Nyssens (cdH)

De geboorte van een kind is niet alleen een heuglijke gebeurtenis, ze heeft ook belangrijke juridische gevolgen. Er vloeien essentiële rechten en plichten uit voort. Daarom

moet er een akte van de burgerlijke stand worden opgesteld, de geboorteakte. In principe is deze geboorteakte het enige wettelijke bewijs voor de geboorte. Slechts heel uitzonderlijk kan ze worden vervangen door andere bewijsmiddelen. Voor personen van buitenlandse origine, zoals adoptiekinderen, levert dat vaak een probleem op.

Hoewel er misschien wel een geboorteakte voor hen bestaat, kunnen zij dat dikwijls niet bewijzen of er geen uittreksel van bekomen. Na een proces waarin 'door alle middelen' de geboorte wordt bewezen, kan de akte dan door een vonnis worden vervangen. Maar dat bewijs valt vaak moeilijk te leveren. Zo moet een getuigenbewijs meestal worden aangevuld met moeizame geneeskundige onderzoeken.

Het grootste probleem is echter dat deze mensen elke keer opnieuw de hele procedure moeten doorlopen telkens wanneer

het bewijs van de geboorteplaats en de geboortedatum vereist is (zoals bij huwelijk, scheiding of naturalisatie).

Senator **Clotilde Nyssens** (cdH) wil dat veranderen. Via een wetsvoorstel wil ze ervoor zorgen dat een vonnis waarbij de geboorte is vastgesteld, later opnieuw als bewijsmiddel kan gelden.

De commissie Justitie nam het voorstel aan en regelde tegelijkertijd een aantal vergelijkbare toestanden. Zo zou de adoptieakte of de zogenaamde akte van bekendheid in bepaalde gevallen de geboorteakte kunnen vervangen.

Dit wetsvoorstel werd op 27 april 2006 aangenomen door de Senaat en wordt nu door de Kamer behandeld. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-54

Externe rechten gedetineerden

Zoals het woord extern al doet vermoeden, hebben we het hier over de aspecten van de detentie buiten de gevangensmuren. Dit betreft onder meer de verschillende vormen van strafonderbreking en de vervroegde invrijheidsstelling.

Een wetsontwerp van de regering hierover regelt onder meer de strafonderbreking, het elektronisch toezicht, de

uitgaansvergunning, het penitentiair verlof, de voorwaardelijke en voorlopige invrijheidstelling en de beperkte hechtenis.

Hugo Vandenberghe (CD&V)

De Senaat amendeerde het ontwerp grondig. Zo zou de minister van Justitie, op grond van de oorspronkelijke tekst, een voorwaardelijke invrijheidstelling kunnen toekennen in geval van ernstige problemen van overbevolking in de gevan-

genissen. Heel wat senatoren vonden dit te vaag. Er werd immers niet bepaald welke categorieën van gedetineerden dan in aanmerking zouden komen voor een voorlopige invrijheidstelling.

Op de keper beschouwd, zouden volgens senator **Hugo Vandenberghe** (CD&V) zelfs gedetineerden kunnen vrijkomen die niet voldoen aan de voorwaarden om in voorwaardelijke vrijheid te worden gesteld. Hij argumenteerde dat de gevangenscapaciteit niet de hoeksteen mag wor-

Diefstal plus moord door meer dan één dader

Wanneer er bij een diefstal doden vallen aan de kant van de slachtoffers, dan mag er volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie geen onderscheid worden gemaakt tussen de personen die deelnamen aan de diefstal. Zij worden allemaal op dezelfde wijze gestraft, ook wanneer ze niet meegewerkt hebben aan de doodslag en zelfs niet wisten of niet wilden dat die zou worden gepleegd. Het Hof van Cassatie had geen begrip voor een mededader aan een diefstal die een ultieme poging deed om een moord te verijdelen.

De senatoren **Jean-Marie Cheffert** (MR), **Berni Collas** (MR), **Marie-José Laloy** (PS), **Fauzaya Talhaoui** (sp.a-Spirit) en **Francis Delpérée** (cdH) stellen vast dat deze werkwijze niet overeenstemt met de oorspronkelijke bedoeling van het strafwetboek. Dit wetboek ging ervan uit dat voor elke betrokkene individueel zou worden onderzocht of hij

medeverantwoordelijk was voor de dood van het slachtoffer. Bovendien druist de automatische veroordeling van alle deelnemers voor doodslag in tegen het algemeen rechtsgevoel.

Daarom dienden de senatoren een wetsvoorstel in dat bepaalt dat de doodslag bij diefstal enkel wordt aangerekend aan de deelnemers van de diefstal wanneer zij materieel aan de doodslag hebben meegewerkt of wisten dat de doodslag zou worden gepleegd.

Hun wetsvoorstel werd op 9 februari 2006 unaniem goedgekeurd door de Senaat. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1286

Jean-Marie Cheffert (MR)

Berni Collas (MR)

Marie-José Laloy (PS)

Fauzaya Talhaoui
(sp.a-Spirit)

Francis Delpérée (cdH)

den van het penitentiaire systeem. In een rechtstaat is straf een individuele kwestie. Dezelfde feiten leiden immers niet altijd tot dezelfde straf omdat er rekening wordt gehouden met factoren als de persoonlijkheid van de veroordeelde, zijn strafregister en het gevaar dat hij betekent voor de samenleving. Die factoren moeten ook een rol spelen bij de beslissing over de invrijheidstelling.

De regering liet zich door de commissie Justitie overtuigen. De mogelijkheid om gedetineerden in vrijheid te stellen wegens de overbevolking van gevangnissen werd dan ook geschrapt.

Na een aantal bijkomende, vooral technische, wijzigingen door de Kamer van volksvertegenwoordigers, nam de Senaat het geamendeerde wetsontwerp definitief aan op 4 mei 2006. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1128

Gevangenis van Gent

Regie der gebouwen

Wetten corrigeren

Talrijke wetten bevatten wetgevingstechnische fouten die hinderlijk zijn voor de vlotte lectuur, interpretatie en toepassing van de wet. Ze veroorzaken vaak irritatie en ongenoegen. Vaak ontbreken woorden, zijn de verwijzingen fout of zijn er verschillen tussen de Nederlandse en de Franse tekst.

Een voorbeeld vindt u in artikel 409, derde lid, van het Wetboek van Vennootschappen: *'De benadeelde schuldeiser die een rechtsvordering instelt, brengt de curator toegekend door de rechter beperkt tot het nadeel geleden door schuldeisers die de vordering hebben ingesteld'*.

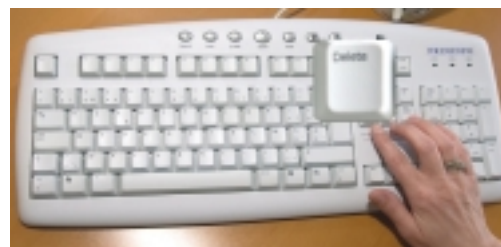
Soms is de tijd blijven stilstaan. Zo maakt artikel 59, 1, 6°, van het Wetboek der Zegelrechten gewag van een uitzondering voor de *kolonie*.

Dergelijke vergissingen zijn soms een bron van ongelijkheden. Artikel 8, §2,

van de drugswet van 24 februari 1921 bestraft degenen die zich verzetten tegen bezichtiging, inspectie of monsterneming door bevoegde ambtenaren met een gevangenisstraf van 'trois à cinq ans' (Franse tekst) of met een gevangenisstraf van 'drie maanden tot vijf jaar' (Nederlandse tekst). Eén woordje verschil verlengt de minimumduur van de gevangenisstraf met twee jaar en negen maanden als de magistraat zich baseert op de Franse tekst!

De zorgvuldigheidsplicht van de wetgever houdt in dat de wet duidelijk, leesbaar, begrijpelijk en coherent is.

De technische fouten die in een wet zijn gesloten, kunnen eigenlijk enkel met een nieuwe wet, een reparatiewet, worden gecorrigeerd, maar vaak oordeelt men dat de daarvoor vereiste inspanning buiten verhouding is.

In plaats van elke fout met een afzonderlijke reparatiewet te corrigeren, willen de indieners van de twee wetsvoorstellen *ter correctie van verschillende wetten* in één keer 189 technische fouten in 70 wetten verbeteren.

De voorzitter van de Senaat en de fractievoorzitter van de meerderheidspartijen – cdH en CD&V hebben zich daarbij aangesloten – hebben die twee wetsvoorstellen ingediend. Ze worden op dit ogenblik behandeld in de commissie Justitie. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossiers nrs. 3-1599 en 3-1600

Myriam Vanlerberghe (sp.a-Spirit)

Paul Wille (VLD)

Philippe Mahoux (PS)

Christine Defraigne (MR)

Clotilde Nyssens (cdH)

Hugo Vandenberghe (CD&V)

Strijd tegen partnergeweld

Ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag stelde het Adviescomité voor Gelijke kansen voor vrouwen en mannen, onder voorzitterschap van **Fatma Pehlivan** (sp.a-Spirit), op 7 maart 2006 zijn conclusies voor over de diverse voorstellen voor de strijd tegen geweld tussen partners.

Het probleem van het partnergeweld werd tijdens verscheidene hoorzittingen besproken met vertegenwoordigers van Amnesty International België, artsen, politiemensen, provinciale coördinatoren voor gelijke kansenbeleid en andere deskundigen.

Partnergeweld moet volgens het adviescomité worden gedefi-

nieerd als 'elke vorm van fysiek, seksueel, psychisch of economisch geweld tussen echtgenoten, samenwonenden of personen die hebben samengewoond en tussen wie een affectieve band bestaat'

Het adviescomité pleit ervoor een aantal maatregelen uit drie wetsvoorstellen over

partnergeweld die werden ingediend door CD&V, sp.a-Spirit en VLD in aanmerking te nemen.

Zo is er de invoering van een snellere procedure van tijdelijke uithuisplaatsing via eenzijdig verzoekschrift. Verder moeten er bij de lokale politie en bij de OCMW's meldpunten worden opgericht. Slachtoffers moeten elektronisch aangifte kunnen doen. Eventuele wapens die zich in de woning bevinden, ook al hebben ze niets met het incident te maken, moet men in beslag kunnen nemen. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossiers nrs. 3-1417, 3-776 en 3-701

Discriminatie ongehuwde vaders uit afstammingswetgeving

Sabine de Bethune
(CD&V)

Luc Willems (VLD)

Kinderen en ouders hebben een aantal wederzijdse rechten en plichten zodra de band tussen hen wettelijk vaststaat. Deze wettelijke band - of afstamming - is onder meer bepalend voor het levensonderhoud van het kind, het beheer van de goederen, het gezag en de erfenisrechten. Naast de juridische kant van de zaak is vanzelfsprekend ook het emotionele aspect voor de ouders en het kind belangrijk: wie wordt officieel als vader of moeder beschouwd en erkend ?

De gezinnen zijn de afgelopen decennia sterk geëvolueerd: er zijn minder huwelijken en meer echtscheidingen, meer nieuw samengestelde gezinnen, meer alleenstaande ouders, enz. De afstammingswetgeving ging echter nog steeds uit van het traditionele gezin.

Het Arbitragehof is reeds enige tijd van oordeel dat door de opgesomde evoluties een aantal discriminaties in de afstam-

mingswetgeving zijn geslopen. In de Kamer werd een wetsontwerp aangenomen om deze discriminaties te verhelpen. Tevens wilde men de wetgeving beter laten overeenstemmen met de biologische realiteit en ze meer in het teken van het belang van het kind plaatsen.

De senatoren **Sabine de Bethune** (CD&V) en **Luc Willems** (VLD) vonden echter dat de voorgestelde wetgeving nog steeds een discriminatie van ongehuwde vaders bevatte en dienden beiden een amendement in.

Ongehuwde vaders kunnen momenteel een kind dat kort na de geboorte overle-

den is niet erkennen. Dankzij de amendementen zal dit in de toekomst tot een jaar na de geboorte kunnen. Wanneer het kind levenloos wordt geboren, hebben ongehuwde vaders niet het recht om hun naam in de geboorteakte te laten inschrijven. De moeder kan dat wel. Ook dit werd aangepast.

De voltallige Senaat nam het gemeendeerde wetsontwerp aan op 11 mei 2006. Het wordt nu opnieuw behandeld door de Kamer. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1402

Motorrijders

Volgens de huidige wegcode moet een motorrijder helemaal rechts op de weg rijden. Dit is niet altijd veilig door het openslaan van portieren van geparkeerde wagens.

In een resolutie vraagt de commissie Financiën en Economie dat de motorrijder voortaan over de volledige breedte van de rijstrook mag rijden.

Een auto inhalen op riskante plaatsen als hellingen en bochten mag niet. De commissie zou dit graag uitgebreid zien tot het inhalen van motorfietsen. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1705

Cameratoezicht, maar geen Big Brother

Biedt de privacywet genoeg waarborgen tegen misbruik met de ruim 10.000 bewakingscamera's, waarvan er slechts 640 werden aangegeven? Of moet er een wet op het cameratoezicht komen?

De commissie Binnenlandse zaken en Administratieve aangelegenheden en haar voorzitter **Ludwig Vandenhove** (sp.a-Spirit) gaan niet over één nacht ijs en laten zich op hoorzittingen bijstaan door deskundigen.

De privacywetgeving is niet duidelijk en onvoldoende afgestemd op cameratoezicht, bevestigen zowel Jan Cappelle en Bea Vossen van Binnenlandse zaken als Paul Pataer van de Liga voor de Mensenrechten. Waar begint en eindigt bij voorbeeld de 'geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens' en wie controleert het correcte gebruik of de vernietiging achteraf van de beelden?

De meeste partijen in de Senaat willen uiteindelijk een specifieke wet op het cameratoezicht. Die wet moet een verschil maken tussen openbare en private ruimten. Bovendien moet filmen worden verboden op privacygevoelige plaatsen als een kerkportaal, de ingang van een vakbondslokaal of artsenkabinet. Ook toiletten of pashokjes moeten worden ontzien.

Rapporteur voor de bespreking in de commissie is senator **Stefaan Noreilde** (VLD). Op basis van de bevindingen van zijn verslag moest hij in een wetsvoorstel het juiste evenwicht zoeken tussen het recht op privacy en het recht op veiligheid. Dit wetsvoorstel werd intussen ingediend door hemzelf, **Philippe Moureaux** (PS), **Ludwig Vandenhove** (sp.a-Spirit) en **Berni Collas** (MR).

Hoorzittingen

Beslissen zonder alle pro's en contra's te kennen is onverantwoord. Daarom informeren parlementsleden zich voor ze een wet maken, onder andere door tijdens hoorzittingen te luisteren naar deskundigen, belangengroepen en het middenveld. Uiteindelijk moet de Senaat evenwel zijn verantwoordelijkheid nemen en wetten maken.

Als voorbereiding op een goede wet over de bewakingscamera's heeft de Senaat een reeks hoorzittingen georganiseerd met deskundigen van de Federale overheidsdienst Binnenlandse zaken (Jan Cappelle van de dienst Private veiligheid en Bea Vossen van de directie Veiligheids- en Preventiebeleid), de politiezones Westkust (Nicholas Paelinck), Brussel-

Art. 22

Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

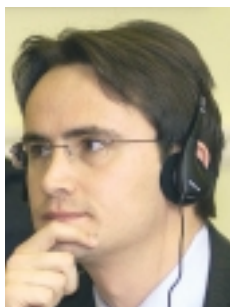
[...]

Grondwet

West (Johan De Becker) en Gent (Freddy Carlier), de juridische dienst van de Federale politie (Alain Linnens), de Federale spoorwegpolitie (Pierre Jacobs), de Privacycommissie (Michel Parisse en Willem De Beuckelaere), de Liga voor de Mensenrechten (Paul Pataer en Julien Pieret), de academische wereld (VUB-professor Paul De Hert) en het bedrijfsleven (Jan Steenlant en Bea Claus van het Verbond van Belgische Ondernemingen, Gilbert Geudens van Carrefour).

Hun bevindingen en de bespreking met de leden van de commissie Binnenlandse zaken en Administratieve aangelegenheden staan in een commissierapport. ■

www.senaat.be –
wetgevingsdossier nr. 3-1413

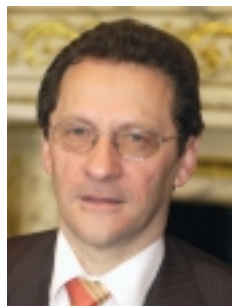
Stefaan Noreilde (VLD)

Philippe Moureaux (PS)

Ludwig Vandenhove
(sp.a-Spirit)

Berni Collas
(MR)

Statuut voor bankagenten en bankmakelaars

Voor de onafhankelijke verzekeringsmakelaars is er al sinds 1995 een wettelijk kader. Voor de tussenpersonen van banken ontbrak tot nu toe elk statuut.

Luc Willems (VLD)

Op 12 januari 2006 nam de Senaat een wetsvoorstel van **Luc Willems** (VLD) aan dat dit moet verhelpen. Volgens senator Willems wint de consument namelijk bij méér concurrentie. Bovendien kan een tussenpersoon die met meer dan één instelling werkt, beter rekening houden met het profiel van de klant.

Het wetsvoorstel maakt een onderscheid tussen bankagenten en bankmakelaars. In tegenstelling tot bankagenten die slechts één kredietinstelling kunnen vertegenwoordigen, zijn bankmakelaars niet meer gebonden aan één financiële instelling. Zij kunnen een bredere waaier van producten van verschillende banken aanbieden. Bij bankagenten staat de financiële instelling in principe in voor de dekking van de aansprakelijkheid voor beroepsfouten. De bankmakelaars moeten zelf hun beroepsaansprakelijkheid verzekeren.

Tegelijk bankagent en bankmakelaar zijn, kan niet. De Commissie voor het bank-, financie- en assurantiewezen ziet trouwens toe op de naleving van de wet door de bankagenten en -makelaars.

De consument kan terecht bij een onafhankelijke geschillendienst.

Het wetsvoorstel is ondertussen wet geworden. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-377

Versterking van journalistiek bronnengeheim

Philippe Mahoux (PS)

Sedert de wet van 7 april 2005 op het bronnengeheim genieten journalisten in België een verregaande bescherming van vertrouwelijke bronnen. Slechts in

een zeer beperkt aantal gevallen¹ kan het gerecht een journalist verplichten zijn bronnen bekend te maken. Informatie uit lekken van informanten of van klokkenluiders wordt namelijk noodzakelijk geacht voor de werking van een vrije en onafhankelijke pers en is onmisbaar voor de democratie.

In de wet van april 2005 werden ter illustratie voorbeelden van opsporings- en onderzoeksmaatregelen opgenomen die niet mogen worden aangewend om de bronnen van journalisten te achterhalen. We hebben het dan onder meer over fouillering, huiszoeking, inbeslagneming en het afluisteren en opnemen van telefoongesprekken. De bedoeling is echter dat de wet geldt voor alle opsporings- of onderzoeksmaatre-

gelen. De voorbeelden zouden tot een te enge interpretatie van de wet kunnen leiden. Op aanzet van senator **Philippe Mahoux** (PS), die een wetsvoorstel indiende, werden ze dan ook geschrapt. Het wetsvoorstel is ondertussen wet geworden. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-1497

¹ Zie nr. 12 van het Tijdschrift van de Belgische Senaat (blz. 10)

Art. 25

De drukpers is vrij; de censuur kan nooit worden ingevoerd; geen borgstelling kan worden geëist van de schrijvers, uitgevers of drukkers.

Wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd.

Grondwet

Wettelijk depot ook voor digitale dragers

François Roelants du Vivier (MR)

Van alle publicaties die in België verschijnen en van alle publicaties die in het buitenland worden uitgegeven maar waarvan een van de auteurs Belg is en in België gedomicilieerd is, moet een exemplaar worden neergelegd bij de Koninklijke Bibliotheek. Die verplichting, bekend onder de naam 'wettelijk depot', dient om het Belgische cultureel erfgoed te bewaren.

Met publicaties bedoelt de wet op dit ogenblik *de publicaties van alle aard, die vermenigvuldigd worden door middel van de drukunst of van enige andere werkwijze, met uitzondering van de cinematografische procédés.*

Omwille van de huidige technologische ontwikkelingen stelt senator **François Roelants du Vivier** (MR) in een wetsvoorstel voor de verplichting uit te breiden tot de publicaties op numerieke dragers en microfilms. Ze bevatten net zo goed essentiële informatie voor België, maar vervangen bijvoorbeeld ook oude drukwerken waarvan de papieren drager vergaat.

Onder publicaties op numerieke drager verstaat men alle publicaties op diskette,

Koninklijke Bibliotheek van België

cd, cd-rom of dvd. Niet de online-publicaties, want op het internet verandert alles zeer snel, wat de controle op de naleving van de wet toch zeer moeilijk zou maken. Bovendien is het een open vraag of de uitwisseling van ideeën tussen internetters op thematische fora op gelijke hoogte kan worden geplaatst als wetenschappelijke of literaire artikelen en of websites van particulieren en

bedrijven wel als publicaties kunnen worden beschouwd.

Het wetsvoorstel werd op 4 mei 2006 aangenomen door de Senaat en wordt nu behandeld door de Kamer van volksvertegenwoordigers. ■

www.senaat.be - wetsgevingsdossier nr. 3-806

Digitale revolutie

Google bouwt een virtuele bibliotheek op het internet. Is de Europese cultuur in gevaar ?

Op 6 en 7 december 2005 kwamen op een colloquium in de Senaat de digitalisering van werken en de toekomst van het auteursrecht aan bod.

Jean-Noël Jeanneney van de Bibliothèque nationale de France vreest dat de megabibliotheek van Google de Amerikaanse overheersing van het internet nog versterkt. Bovendien mag het Europese intellectueel patrimonium niet uitsluitend aan de privé-sector worden overgelaten.

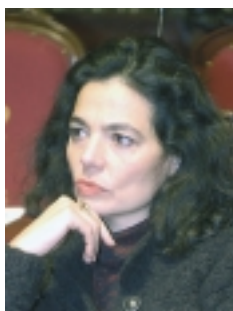
Ook Patrick Lefèvre, Directeur-generaal van de Koninklijke Bibliotheek van België, hoopt dat een Europese digitale bibliotheek een antwoord biedt op de plannen van Google. De financiering en de auteursrechten vormen echter belangrijke struikelblokken bij de oprichting ervan.

In de discussie over de toekomst van het auteursrecht werd duidelijk dat men een evenwicht moet zoeken tussen de toegang tot de kennis op het internet en een correcte vergoeding voor de auteurs.

Professor Cathérine Doutrelepont (rechtsfaculteit ULB) wil de informatie op het internet voor een zo breed mogelijk publiek toegankelijk maken. Er mag namelijk geen kenniskloof ontstaan. ■

Snellere adoptie van honden

Soms zitten de dierenasielen overvol. Na 15 dagen mogen de dieren worden gedood om plaats te maken voor nieuwe dieren. In 2003 was dat helaas voor 5.835 honden het geval.

Christine Defraigne (MR)

Gelukkig kunnen dierenasielen en dierentuinen zwervende, verloren of achtergelaten dieren toevertrouwen aan een nieuw baasje. Die wordt evenwel niet onmiddellijk eigenaar van het dier. De oorspronkelijke eigenaar kan het immers gedurende 45 dagen teruggeisen (te rekenen vanaf de aankomst van het dier in het asiel).

Volgens Christine Defraigne (MR) ontfermen sommige mensen zich liever niet over een dier dat ze misschien na enkele weken opnieuw moeten afstaan. Ze vrezen dat ze er dan reeds te veel aan zullen

gehecht zijn. Bovendien maken sommigen misbruik van de lange termijn om hun dier eerst achter te laten tijdens hun vakantie en het daarna doodleuk terug op te pikken in het asiel of bij zijn nieuw baasje. Het verblijf in een asiel is immers veel goedkoper dan in een hondenpension.

Christine Defraigne (MR) wil de termijn voor de definitieve 'adoptie' daarom voor

honden terugbrengen van 45 dagen op 15 dagen. Die termijn is voldoende lang om een verloren hond terug te vinden.

De Senaat nam haar wetsvoorstel aan op 30 maart 2006. Het wordt nu behandeld door de Kamer. ■

www.senaat.be –
wetgevingsdossier nr. 3-1145

Gezelschapsdieren

Gezelschapsdieren bevorderen de gezondheid, vooral bij kinderen, senioren, mentaal gehandicapten, patiënten palliatieve zorgen, dementerenden en vereenzaamde mensen.

Jacinta De Roeck
(sp.a.-Spirit)

Wanneer senioren naar een sociale woning of een rust- en verzorgingstehuis gaan, moeten ze afscheid nemen van hun geliefde huisdier. Senator Jacinta De Roeck (sp.a.-Spirit) en met haar een meerderheid van de senatoren willen dat dit verandert.

In een resolutie pleiten ze ervoor dat men dieren mag houden in rust- en verzorgingstehuizen, dagcentra, klinieken en sociale woningen. Vanzelfsprekend moet daarbij rekening worden gehouden met veiligheid, hygiëne en dierenwelzijn. Ook vragen ze de regering om onderzoek naar de effecten van dieren bij een behandeling beter te betoelagen. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-832

SENATOREN VAN R

HKH PRINSES ASTRID

ZKH PRINS FILIP

JEAN-MARIE CHEFFERT

MARC WILMOTS

JIHANE ANNANE

JACQUES BROTSCHI

Onafhankelijk
LUC PAQUE

ISABELLE DURANT

JOSY DUBIE

FRANÇOIS ROELANTS DU VIVIER

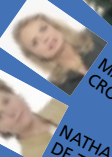
BERNI COLLAS

ALAIN DESTEXHE

CHRISTINE DEFRAGNE

MARIE-HÉLÈNE CROMBÉ-BERTON

NATHALIE DE T'SERCLAES

JACINTA DE ROECK

FAUZAYA TALHAOUI

FLOR KONINCKX

BART MARTENS

ANDRÉ VAN NIEUWKERKE

LIONEL VANDENBERGHE

CHRISTEL GEERTS

MIMOUNT BOUSAKLA

STAF NIMMEGEERS

LUDWIG VANDENHOVE

FATMA PEHLIVAN

MYRIAM VANLERBERGHE

Onafhankelijk
AMINA DERBAKI SBAÏ

SFIA BOUARFA

PHILIPPE MOUREAUX

PIERRE GALAND

MARIE-JOSÉ LALOY

JEAN-MARIE HAPPART

OLGA ZRIHEN

JEAN CORNIL

ANNE-MARIE LIZIN

JOËLLE KAPOMPOLE

JEAN-FRANÇOIS ISTASSE

PHILIPPE MAHOUX

PS

Voorzitter
Anne-Marie

RECHTSWEGE

ZKH PRINS LAURENT

- MARGRIET HERMANS
- STEEFAAN MOREILDE
- LUC WILLEMS
- ANNEMIE VAN DE CASTEELE
- PATRIK VANKRUNKELSVEN
- JEAN-MARIE DEDECKER
- PAUL WILLE
- JEANNINE LEDUC
- PIERRE CHEVALIER

Onafhankelijk

HUGO COVELIERS

NELE LINEN

STÉPHANIE ANSEEUW

MICHEL DELACROIX

FRANCIS DETRAUX

Onafhankelijk

FRANK CREYELMAN

KARIM VAN OVERMEIRE

WIM VERREYCKEN

JORIS VAN HAUTHEM

YVES BUYSE

NELE JANSEGGERS

ANKE VAN DERMEERSCH

JURGEN CEDER

CHRISTIAN BROTCORNE

CLOTILDE NYSSENS

FRANCIS DELPÉREÉ

LUC VAN DEN BRANDE

JAN STEVERLYNCK

MIA DE SCHAMPHELAERE

HUGO VANDENBERGHE

ERIKA THIJS

WOUTER BEKE

SABINE DE BETHUNE

ETIENNE SCHOUPPE

MARC VAN PEEL

ter:
ie Lizin

Bureausamenstelling

Voorzitter :	Anne-Marie Lizin (PS)
Eerste ondervoorzitter :	Staf Nimmegeers (sp.a-Spirit)
Tweede ondervoorzitter :	Hugo Vandenberghe (CD&V)
Derde ondervoorzitter :	Jurgen Ceder (VB)
Fractievoorzitters :	Myriam Vanlerberghe (sp.a-Spirit) Paul Wille (VLD) Philippe Mahoux (PS) Christine Defraigne (MR) Sabine de Bethune (CD&V) Joris Van Hauthem (VB) Christian Brotcorne (cdH)
Quaestoren :	Jeannine Leduc (VLD) Marie-Hélène Crombé-Berton (MR) André Van Nieuwkerke (sp.a-Spirit)
Griffier (secretaris-generaal) :	Luc Blondeel

Voor meer informatie

Communicatiedienst
Natieplein 1
1009 Brussel
Tel. 02/501 78 49
Fax 02/501 79 31

E-mail: info@senate.be
Website: www.senaat.be

Commissievoorzitters

Commissie Institutionele aangelegenheden

Voorzitter : Anne-Marie Lizin (PS)

Commissie Justitie

Voorzitter : Hugo Vandenberghe (CD&V)

Commissie Buitenlandse betrekkingen en Landsverdediging

Voorzitter : François Roelants du Vivier (MR)

Commissie Financiën en Economische aangelegenheden

Voorzitter : Jean-Marie Dedecker (VLD)

Commissie Binnenlandse zaken en Administratieve aangelegenheden

Voorzitter : Ludwig Vandenhove (sp.a-Spirit)

Commissie Sociale aangelegenheden

Voorzitter : Annemie Van de Casteele (VLD)

Adviescomité Gelijke kansen voor vrouwen en mannen

Voorzitter : Fatma Pehlivan (sp.a-Spirit)

Commissie belast met de begeleiding van het Vast Comité van toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (Vast Comité I)

Voorzitter : Anne-Marie Lizin (PS)

Federaal adviescomité voor Europese aangelegenheden

Voorzitter : Philippe Mahoux (PS)

Controlecommissie betreffende de Verkiezingsuitgaven en de Boekhouding van de politieke partijen

Voorzitter : Anne-Marie Lizin (PS)

Parlementaire overlegcommissie

Voorzitter : Anne-Marie Lizin (PS)

Bijzondere commissie Globalisering

Voorzitter : Pierre Galand (PS)

Werkgroep Ruimtevaart

Voorzitter : François Roelants du Vivier (MR)

Werkgroep Vergrijzing van de bevolking

Voorzitter : Christel Geerts (sp.a-Spirit)

Werkgroep Bio-ethiek

Voorzitter : Patrik Vankrunkelsven (VLD)

E-mails senatoren

ANNANE Jihane
annane@senators.senate.be

ANSEEUW Stephanie
anseeuw@senators.senate.be

BEKE Wouter
info@wouterbeke.be

BOUARFA Sfia
sbouarfa@parlbru.irisnet.be

BOUSAKLA Mimount
bousakla@senators.senate.be

BROTCHI Jacques
moulia@mrpolgroups.be

BROTCORNE Christian
brotcorne@senators.senate.be

BUYASSE Yves
buyasse@senators.senate.be

CEDER Jurgen
ceder@senators.senate.be

CHEFFERT Jean-Marie
cheffert@senators.senate.be

CHEVALIER Pierre
chevalier@senators.senate.be

COLLAS Berni
collas@senators.senate.be

CORNIL Jean
cornil@senators.senate.be

COVELIERS Hugo
hugo@coveliers.be

CREYELMAN Frank
creyelman@senators.senate.be

CROMBÉ-BERTON Marie-Hélène
crombe@senators.senate.be

de BETHUNE Sabine
debethune@senators.senate.be

DEDECKER Jean-Marie
jm@jmdedecker.com

DEFRAIGNE Christine
contact@christinedefraigne.be

DELACROIX Michel
delacroix@senators.senate.be

DELPÉRÉE Francis
delperée@senators.senate.be

DERBAKI SBAÏ Amina
derbaki@skynet.be

DE ROECK Jacinta
deroeck@senators.senate.be

DE SCHAMPHELAERE Mia
deschamphelaere@senators.senate.be

DESTEXHE Alain
destexhe@senators.senate.be

DETRAUX Francis
detraux@senators.senate.be

de T'SERCLAES Nathalie
detserclaes@senators.senate.be

DUBIÉ Josy
josy.dubie@ecolo.be

DURANT Isabelle
isabelle.durant@ecolo.be

GALAND Pierre
pgaland@senators.senate.be

GEERTS Christel
geerts@senators.senate.be

HAPPART Jean-Marie
happart@senators.senate.be

HERMANS Margriet
margriet.hermans@vlaamsparlement.be

ISTASSE Jean-François
istasse@senators.senate.be

JANSEGERS Nele
jansegers@senators.senate.be

KAPOMPOLÉ Joëlle
kapompole@senators.senate.be

KONINCKX Flor
flor.koninckx@vlaamsparlement.be

LALOY Marie-José
laloy@senators.senate.be

LEDUC Jeannine
leduc@senators.senate.be

LIJNEN Nele
lijnen@senators.senate.be

LIZIN Anne-Marie
lizin@senators.senate.be

MAHOUX Philippe
phm@swing.be

MARTENS Bart
bart.martens@spa-spirit.be

MOUREAUX Philippe
gilson@ps.polgroups.senate.be

NIMMEGEERS Staf
stafnimmegeers@skynet.be

NOREILDE Stefaan
noreilde@senators.senate.be

NYSENS Clotilde
nyssens@senators.senate.be

PAQUE Luc
paque@senators.senate.be

PEHLIVAN Fatma
pehlivan@senators.senate.be

ROELANTS du VIVIER François
roelantsduvivier@senators.senate.be

SCHOUPE Etienne
schoupe@senators.senate.be

STEVERLYNCK Jan
steverlynck@senators.senate.be

TALHAOUI Fauzaya
talhaoui@senators.senate.be

THIJS Erika
thijs@senators.senate.be

VAN de CASTEELE Annemie
vandecasteele@senators.senate.be

VANDENBERGHE Hugo
hvandenberghe@senaat.cdenv.be

VANDENBERGHE Lionel
lvandenberghe@senators.senate.be

VAN den BRANDE Luc
vandenbrande@senators.senate.be

VANDENHOVE Ludwig
burgemeester@sint-truiden.be

VAN DERMEERSCH Anke
vandermeersch@senators.senate.be

VAN HAUTHEM Joris
vanhauthem@senators.senate.be

VANKRUNKELSVEN Patrik
vankrunkelsven@senators.senate.be

VANLERBERGHE Myriam
vanlerberghe@senators.senate.be

VAN NIEUWKERKE André
andre.vannieuwkerke@vlaamsparlement.be

VAN OVERMEIRE Karim
karim.vanovermeire@vlaamsparlement.be

VAN PEEL Marc
kdp@stad.antwerpen.be

VERREYCKEN Wim
verreycken@senators.senate.be

WILLE Paul
wille@senators.senate.be

WILLEMS Luc
willems@senators.senate.be

WILMOTS Marc
wilmots@senators.senate.be

ZRIHEN Olga
zrihen@senators.senate.be

Meer veiligheid van Vancouver tot Vladivostok

Toen het OVSE-voorzitterschap in 2006 aan België werd toevertrouwd, diende het Federaal parlement onmiddellijk zijn kandidatuur in om de jaarlijkse zitting van de Parlementaire assemblee van de OVSE in 2006 in Brussel te organiseren.

Alcee Hastings, voorzitter van de Parlementaire assemblee, heeft samen met de voorzitters Lizin en De Croo de overeenkomst hierover ondertekend.

750 deelnemers uit 55 landen die een geografisch gebied vormen dat zich uitstrekt van Vancouver tot Vladivostok komen van 3 tot 7 juli 2006 bijeen in het Europees Parlement.

Senaatsvoorzitter, delegatieleider en rapporteur Anne-Marie Lizin zal er de balans opmaken van de toestand van de mensenrechten in de OVSE-zone. Ze zal ook verslag uitbrengen in haar hoedanigheid van Bijzonder gezant voor Guantánamo. ■

Bezoek van Alcee Hastings, voorzitter van de Parlementaire Assemblee van de OVSE

Senaatsvoorzitter naar Guantánamo

Senaatsvoorzitter Lizin in de Amerikaanse gevangenis van Guantánamo op Cuba (foto boven)

Anne-Marie Lizin (PS) ontving op 9 december 2005 van Tom Korologos, ambassadeur van de Verenigde Staten in Brussel, de toelating om de Amerikaanse gevangenis in Guantánamo op Cuba te bezoeken. Zij werd door de Parlementaire Assemblee van de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) aangeduid als speciaal gezant voor Guantánamo. ■

OVSE-conferentie Veiligheid in Europa en Risicomanagement

Op 18 en 19 april 2006, 20 jaar na de ramp in Tsjernobyl, vond in de Senaat de OVSE-conferentie over veiligheid in Europa en Risicomanagement plaats. Tijdens de conferentie werd de manier waarop OVSE-landen risico's hanteren onder de loep genomen. Vooral het omgaan met economische en industriële risico's kwam aan bod, evenals de risico's verbonden aan terrorisme. De conferen-

OVSE : enkele woorden uitleg

De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa werd opgericht door de ondertekening door 35 landen van de Slotakte van Helsinki op 1 augustus 1975. Tijdens de Koude Oorlog was het niet meer dan een conferentie waar de deelnemende landen elkaar regelmatig ontmoetten. In de jaren '90 kreeg de conferentie permanente instellingen. In 1994 werd de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa omgevormd tot de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE).

De Parlementaire assemblee van de OVSE werd in 1991 opgericht om de deelname van de nationale parlementen aan de OVSE-activiteiten aan te moedigen en de interparlementaire dialoog en samenwerking te bevorderen. De Parlementaire assemblee is samengesteld uit 317 leden van de parlementen van de 55 Europese lidstaten, Centraal-Azië en Noord-Amerika. De OVSE is de grootste regionale veiligheidsorganisatie in de wereld. Ze verenigt niet alleen de westerse wereld en de landen van het oude oostblok, maar ontvangt ook waarnemende leden, waaronder enkele Maghreblanden.

De OVSE houdt zich hoofdzakelijk bezig met conflictpreventie, mensenrechten en de rechten van nationale minderheden. De OVSE heeft bovendien steun verleend aan de democratiseringsprocessen in Oost-Europa, bijvoorbeeld als verkiezingswaarnemer. ■

tie onderzocht welke rol de OVSE in dit vlak kan spelen.

De aanwezige parlementsleden en vertegenwoordigers uit de OVSE-lidstaten onderschreven een resolutie. De aandacht wordt onder meer gevestigd op het veelzijdige karakter van risicomanagement en op het groeiende belang ervan voor de internationale en globale veiligheid. Ze bevelen onder andere de oprichting van een risicomanagement-team aan. Dit team zou rechtstreeks onder het OVSE-

voorzitterschap vallen en samengesteld zijn uit experts. Die experts kunnen onmiddellijk worden gemobiliseerd indien er zich een nucleaire, industriële of militaire crisis of een natuurramp voordoet in een OVSE-lidstaat. De 55 OVSE-landen zouden informatie over de beoordeling en de afhandeling van risico's of rampen en over civiele bescherming systematisch kunnen uitwisselen. De conferentie beveelt verder een betere coördinatie aan van de aanpak van grensoverschrijdende rampen. ■

Belgisch voorzitterschap OVSE

Welke prioriteiten heeft het Belgische OVSE-voorzitterschap?

1. De noodzakelijke hervorming van de OVSE realiseren om de werking te verbeteren en de organisatie efficiënter te maken.
2. Een beter evenwicht tot stand brengen tussen de politiek-militaire pijler en het economische en menselijke aspect.
3. De internationale criminaliteit en het terrorisme bestrijden en de strijd tegen de mensenhandel opvoeren.
4. Een crisismanagement tot stand helpen brengen, in een geest van verdraagzaamheid en non-discriminatie en de illegale handel in lichte wapens bestrijden. België wenst concreet ook enkele bevroren conflicten aan te pakken.

Thuisverpleegkundigen beslissen mee

De verschillende categorieën van zorgverstrekkers nemen deel aan de besluitvorming in het RIZIV, het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Ze onderhandelen er bijvoorbeeld samen met de ziekenfondsen over de hoogte van de honoraria. Niet alle categorieën van zorgverstrekkers zijn daarbij even goed vertegenwoordigd.

Wit-Gele Kruis Oost-Vlaanderen

Die vertegenwoordiging was lang gebaseerd op historisch gegroeide toestanden. Nieuwe beroepsverenigingen van zorgverstrekkers bleven daardoor afwezig in de riziv-organen.

De senatoren **Annemie Van de Casteele**, **Jacques Germeaux** en **Patrik Vankrunkelsven** (VLD) vroegen in een wetsvoorstel aandacht voor de thuisverpleegkundigen, zowel zelfstandigen als loontrekkers die uiteraard bij andere beroepsverenigingen zijn aangesloten. De Senaat nam het wetsvoorstel aan op 22 december 2005.

Wanneer de Kamer ook instemt met het wetsvoorstel, dan krijgen de thuisverpleegkundigen acht vertegenwoordigers in de

Annemie Van de Casteele (VLD)

Patrik Vankrunkelsven (VLD)

Jacques Germeaux (VLD) ex-senator

overeenkomstencommissie verpleegkundigen-verzekeringsinstellingen. Vier van hen komen uit de diensten voor thuisverpleging, de andere vier uit de beroepsverenigingen van zelfstandigen. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-336

Mobiliteit van patiënten in de Europese Unie

Onder bepaalde voorwaarden krijgt de patiënt van zijn ziekteverzekering een vergoeding in geval van een medische behandeling in een andere lidstaat van de Europese Unie. Het Federaal adviescomité voor Europese aangelegenheden, met als voorzitter **Philippe Mahoux** (PS), meent dat meer samenwerking voordeliger is voor de patiënten, de gezondheidswerkers en de nationale zorgstelsels.

De goede prijs-kwaliteitverhouding maakt de Belgische gezondheidsregeling aantrekkelijk voor patiënten uit andere lidstaten. Hoewel de komst van alsmear meer Europese patiënten kan leiden tot langere wachttijsten en meer medische uitgaven, maken buitenlandse patiënten de financiering mogelijk van nieuwe technologieën, wat dan weer leidt tot hogere tewerkstelling in België.

Volgens het Federaal adviescomité moeten de Belgische verzekerden hoe dan ook een gewaarborgde toegang tot de Belgische zorgverlening behouden. Door de ziekenhuisopnamen te registreren, kan ons land dit controleren.

In de mate van het mogelijke moet de opvang van patiënten uit een ander EU-land via een raamovereenkomst worden geregeld. Ook inzake referentiecentra moeten er samenwerkingsakkoorden komen met andere EU-landen. In zo'n referentiecentrum kunnen patiënten enkel na doorverwijzing door een huisarts terecht voor de diagnose van en het behandelingsadvies bij zeer specifieke aandoeningen. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-578

Invoering van het Kiwi-model

De commissie Sociale aangelegenheden, met als voorzitter **Annemie Van de Casteele** (VLD), onderzocht het geneesmiddelenbeleid in België en Nieuw-Zeeland. Gezondheidseconomist David Larmuseau maakte voor de commissie een analyse van de uitgaven in de gezondheidszorg. Zijn studie kan uitmonden in beleidsaanbevelingen.

Onze sociale zekerheid is sterk ontwikkeld, met de verplichte ziekteverzekering als één van haar belangrijkste onderdelen. Onder meer door de vergrijzing van de bevolking stijgen de uitgaven voor geneesmiddelen fors. Hoog tijd om buiten de grenzen te kijken naar het Nieuw-Zeelandse 'Kiwi-model'.

In Nieuw-Zeeland is de zorgverlening gratis in de openbare ziekenhuizen en worden bepaalde geneesmiddelen terugbetaald. Na vergelijking van de verschillende geneesmiddelen voor dezelfde aandoening en na controle van de kwaliteit betaalt de ziekteverzekering alleen het goedkoopste geneesmiddel terug. Eenmaal het patent van een geneesmiddel afgelopen, mag één bedrijf een generische variant op de markt brengen na een procedure van openbare aanbesteding.

Pro en contra

In tegenstelling met Nieuw-Zeeland stelt onze farmaindustrie heel wat mensen tewerk. De gezondheidsexpert kon de gevolgen van de invoering van het Kiwi-model in dit vlak echter niet exact inschatten.

Hoewel het budget voor de gezondheidszorg beter onder controle is in het Kiwi-model, vrezen tegenstanders een negatieve invloed op de investeringen in onderzoek en ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen. Ook wordt vaak

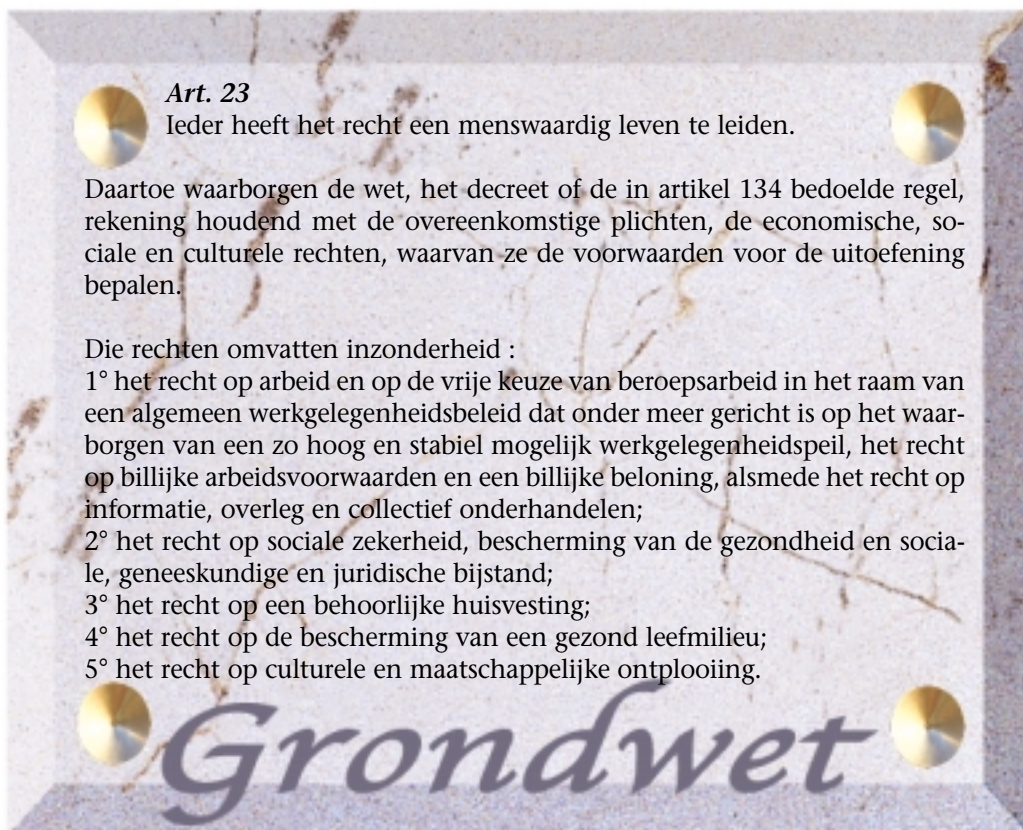
aangevoerd dat het aanbod hierdoor zou versralen. Verder dienen er ook keuzen te worden gemaakt over welke behandelingen er moeten worden vergoed en over wie er recht op heeft en in welke mate.

In Nieuw-Zeeland wordt het gezondheidsbeleid in nauw overleg met de bevolking en de artsen op het terrein gevoerd langs *District Health Boards* of lokale gezondheidsbesturen. Preventie en genezing zijn er beter op elkaar afgestemd dan in België, waar preventie een toevoeging is van de Gemeenschappen.

Generische geneesmiddelen

In zijn rapport breekt de expert een lans voor een ruime bewustwording rond generische geneesmiddelen. Voordelen zijn er niet alleen in Nieuw-Zeeland, maar ook in ons land. Generische geneesmiddelen zijn goedkoper voor patiënt en ziekteverzekering. Bovendien dalen, dankzij het concurrentiemechanisme, de prijzen van de oorspronkelijke geneesmiddelen. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1325

Chronische aandoeningen en het milieu

Annemie Van de Casteele (VLD)

Het vervuilde leefmilieu maakt sommige ziekten erger. Het ligt ook aan de basis van chronische ziekten zoals reuma, allergie en het chronische vermoeidheidssyndroom.

België loopt achter bij het onderzoek en de behandeling van milieuziekten. Onze gezondheidswerkers, huisartsen en specialisten zijn onvoldoende opgeleid. Soms moeten de patiënten voor hun behandeling naar het buitenland.

Philippe Mahoux (PS)

Jean Cornil (PS)

PVC.info

Om te komen tot een geïntegreerd beleid gaf de commissie Sociale aangelegenheden, onder voorzitterschap van **Annemie Van de Casteele** (VLD), een voorzet met de organisatie van een studiedag (17 januari 2006). De senatoren **Philippe Mahoux** (PS) en **Jean Cornil** (PS) dienden een voorstel van resolutie in dat wordt behandeld door de commissie Sociale aangelegenheden. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1348

Betere ondersteuning voor palliatieve zorg

Palliatieve zorg is de zorg voor patiënten die zich in een vergevorderd stadium van hun ziekte bevinden en ongeneeslijk ziek zijn. Het is een totaalconcept dat met fysieke, psychologische, sociale en spirituele zorg tracht de levenskwaliteit van de patiënt zo hoog mogelijk te houden.

In de wet van 14 juni 2002 wordt palliatieve zorg eerder beperkt omschreven als 'het geheel van zorgverlening aan patiënten waarvan de levensbedreigende ziekte niet langer op curatieve¹ therapieën reageert'.

¹ Curatief: gericht op genezing, genezend

In een resolutie zegt de Senaat deze omschrijving te willen uitbreiden met 'de continue, actieve en integrale zorg voor de fysieke, psychologische, sociale en spirituele behoeften van de patiënt'.

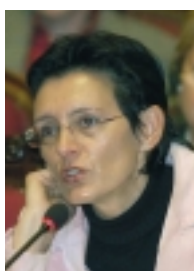
De overlijdensstatistieken moeten snel en grondig worden verwerkt om de impact van palliatieve zorgvoorziening te kunnen evalueren. Er moet een objectief en diepgaand onderzoek worden ingesteld naar 'therapeutische hardnekkigheid' van artsen die ongeneeslijke patiënten blijven behandelen. Daarna moet worden nagegaan hoe de voortzetting van uitzichtloze therapieën het best kan

worden bestreden. Er moet voldoende geld blijven gaan naar palliatieve zorg. De federale regering en de gemeenschapsregeringen moeten hun beleid beter op elkaar afstemmen. De Senaat verwacht initiatieven voor de bewustmaking en opleiding van medisch en paramedisch personeel.

De resolutie werd op 11 mei 2006 goedgekeurd door de voltallige Senaat. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1349

Senioren toegelaten

Christel Geerts
(sp.a-Spirit)

Olga Zrihen (PS)

Nathalie de
T'Serclaes (MR)

De Federale adviesraad voor ouderen die de Senaat wil oprichten zal onder meer vrijetijdsbesteding, mobiliteit, maatschappelijke integratie, gelijkheid van kansen en toegang tot de gezondheidszorg behandelen, voor zover die aspecten behoren tot de bevoegdheid van de Federale regering en haar beslissingen.

De Raad zal adviezen formuleren waarop de minister moet antwoorden. Beslist hij aan een advies geen gevolg te geven, dan moet hij dit motiveren. Zo moet bijna de hele federale regering naar de senioren luisteren en bewijzen dat de hogere levensverwachting en de gevolgen daarvan concreet worden opgevangen in een maatschappij 'senioren toegelaten'.

Het wetsvoorstel is een initiatief van de senatoren **Christel Geerts** (sp.a-Spirit), **Olga Zrihen** (PS), **Annemie Van de Castele** (VLD), **Nathalie de T'Serclaes** (MR) en **Philippe Mahoux** (PS). Het wetsvoorstel werd aangenomen en overgezonden aan de Kamer. ■

www.senaat.be –
wetgevingsdossier nr. 31641

Seniorencentrum Brussel

Afrika Malariadag

Jaarlijks sterven er bijna twee miljoen mensen aan malaria. De Afrika Malariadag op 25 april 2006 wil de bestrijding van deze dodelijke ziekte kracht bijzetten. Diezelfde dag organiseerde de Senaat een colloquium over de ziekte die vooral zwart Afrika treft en er mede verantwoordelijk is voor de armoede. Nogmaals werd hier herinnerd aan de ervaring in het vlak van preventie, opleiding en behandeling van malaria waarover België met zijn Instituut voor Tropische geneeskunde beschikt.

De senatoren **Sabine de Bethune** (CD&V), **Jacinta De Roeck** (sp.a.-Spirit), **Annemie Van de Castele** (VLD), **Pierre Galand** (PS), **Jihane Annane** (MR) en **Christian Brotcorne** (cdH) vragen met een resolutie blijvende aandacht van de regering in haar Centraalafrika-beleid voor de bestrijding van malaria, AIDS/HIV en TBC. De problematiek moet zelfs op de Europese agenda worden geplaatst.

Instituut voor Tropische Geneeskunde

Er moet meer geld gaan naar wetenschappelijk onderzoek, meer bepaald naar de ontwikkeling van een doeltreffend vaccin en voor de ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen en preventiemiddelen tegen malariamuggen. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-1213

Sabine de Bethune
(CD&V)

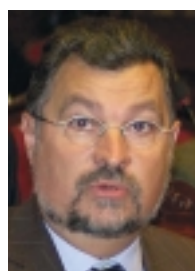
Jacinta De Roeck
(sp.a.-Spirit)

Pierre Galand (PS)

Jihane Annane (MR)

Christian Brotcorne
(cdH)

Euromediterraan partnerschap

Verklaring van Barcelona en Euromediterraan partnerschap

Op de Euromediterrane Conferentie van Barcelona in 1995 riep de Europese Unie een nieuw kader in het leven voor de betrekkingen met de landen rond de Middellandse zee. Tien jaar later moesten er een ruimte van vrede en veiligheid komen, een vrijhandelszone en meer uitwisselingen in het middenveld.

Het 'proces van Barcelona' bestaat 10 jaar (zie kader). De commissie Buitenlandse betrekkingen en Landsverdediging stelde hierover haar evaluatie voor op 17 november 2005, op de vooravond van de Top van 28 en 29 november 2005 in Barcelona. Een voorstel van resolutie van senator **Jihane Annane** (MR) lag aan de basis van de werkzaamheden van de commissie.

De Senaat droeg de regering op om tijdens de top van 28 en 29 november 2005

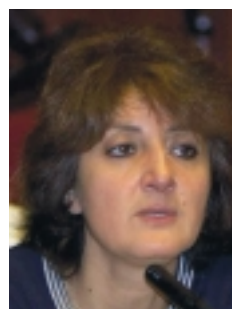
een reeks voorstellen te doen, waaronder het verder zetten van de strijd tegen terrorisme (zonder dat deze strijd aanleiding mag geven tot schending van de mensenrechten), meer gerechtelijke en politieke samenwerking, naleving van de mensenrechten met bijzondere aandacht voor de gelijkheid man - vrouw, een vrijhandelszone met aandacht voor sociale bescherming en economische rechten, meer regionale samenwerking en een Euromediterraan milieubeleid met aandacht voor duurzaam waterbeheer. ■

Jihane Annane (MR)

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1031

Tegen blinde liberalisering

Olga Zrihen (PS)

De Senaat keurde de resolutie van senator **Olga Zrihen** (PS) goed waarin de liberalisering wordt verworpen van diensten van algemeen belang als onderwijs of gezondheid en van diensten die de basisbehoeften van burgers voorzien als water- en energievoorziening. Bovendien moet de Wereldhandelsorganisatie (WTO) meer aandacht schenken aan duurzame ontwikkeling, exportsubsidies afschaffen en de ontwikkelingslanden goedkoop geneesmiddelen tegen Aids aanbieden.

België en de Europese Unie zijn trouwens reeds voorstanders van een begeleide en beheerste vrijmaking van de handel, waarbij dumping en concurrentievervalsing uit den boze zijn en de voedselveiligheid wordt gewaarborgd.

De WTO is een forum waar handelsgeschillen worden geregeld en nieuwe handelsakkoorden worden tot stand gebracht. Ook de onderhandelingen over de vrijmaking van de handel vinden plaats in WTO-rondes. Tijdens de huidige Doha-ronde wordt gewerkt aan de betere integratie van het handelsbeleid van de ontwikkelingslanden en wordt mee strijd gevoerd tegen armoede. ■

www.senaat.be -
wetgevingsdossier nr. 3-1398

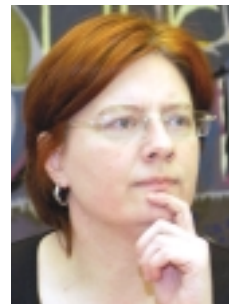
Ethiopische verkiezingen niet democratisch genoeg

Op 15 mei 2005 vonden in Ethiopië verkiezingen plaats waaraan ruim 90% van de kiezers deelnamen, waarmee ze uiting gaven aan hun geloof in de democratie.

Volgens de waarnemers van de Europese Unie hebben zich echter ernstige onregelmatigheden voorgedaan. Het Revolutionair Democratisch Volksfront van Ethiopië (EPRDF) dat de verkiezingen won, weigerde namelijk in te stemmen met gedragsregels over meerpartijdemocratie en respect voor de oppositie.

Sabine de Bethune (CD&V), **Lionel Vandenberghe** (sp.a-Spirit), **Wouter Beke** (CD&V) en **Erika Thijs** (CD&V) willen met hun resolutie het heikele democratiseringsproces en de aantasting van de mensenrechtenbeginselen in Ethiopië onder de aandacht brengen. Ze vragen onze regering het gebruik van geweld tegen burgers, oppositie, mensenrechtenactivisten en NGO-medewerkers te veroordelen. De Ethiopische regering moet de fundamentele vrijheden en mensenrechten naleven en de oppositie toegang tot de media waarborgen. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1470

Sabine de Bethune (CD&V)

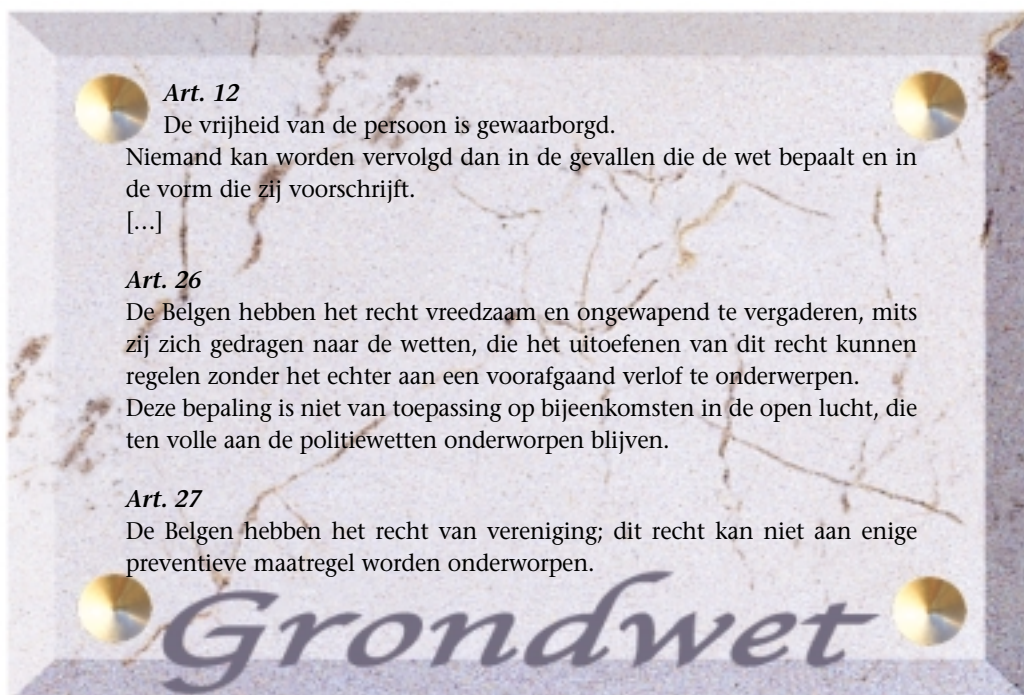
Lionel Vandenberghe (sp.a-Spirit)

Wouter Beke (CD&V)

Erika Thijs (CD&V)

Art. 12

De vrijheid van de persoon is gewaarborgd. Niemand kan worden vervolgd dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft. [...]

Art. 26

De Belgen hebben het recht vreedzaam en ongewapend te vergaderen, mits zij zich gedragen naar de wetten, die het uitoefenen van dit recht kunnen regelen zonder het echter aan een voorafgaand verlot te onderwerpen. Deze bepaling is niet van toepassing op bijeenkomsten in de open lucht, die ten volle aan de politiewetten onderworpen blijven.

Art. 27

De Belgen hebben het recht van vereniging; dit recht kan niet aan enige preventieve maatregel worden onderworpen.

Grondwet

Iran en de Europese Unie

De Senaat stemde op 23 december 2005 in met een resolutie van **François Roelants du Vivier** (MR) over de politieke toestand in Iran en 's lands relatie tot de Europese Unie.

De commissie Buitenlandse betrekkingen en Landsverdediging maakt zich namelijk ernstig zorgen over de schendingen van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in Iran: publieke terechtstellingen, willekeurige arrestaties, martelingen, discriminatie van vrouwen en minderheden, beperkingen van de meningsuiting.

De Europese Raad veroordeelde reeds de uitspraken van de Iraanse president

Ahmadinejad over de vernietiging van Israël en de ontkenning van de holocaust.

De Europese Raad is ook niet overtuigd van het vreedzame karakter van het Iranese kernprogramma. Rapporten van het Internationaal Atoomagentschap hebben ondertussen aangetoond dat Iran al meer dan 10 jaar een deel van zijn nucleaire activiteiten verborgen houdt.

Wat moet onze regering doen?

Volgens de resolutie van de Senaat moet de Belgische regering haar Iraanse collega's herinneren aan hun vrijwillig aangegane verplichting de mensenrechten

na te komen, niet langer de meningsvrijheid aan te tasten, geen oppositieleiden, journalisten of internetgebruikers meer lastig te vallen en een einde te stellen aan de mediacensuur. Vrouwen mogen niet worden gediscrimineerd.

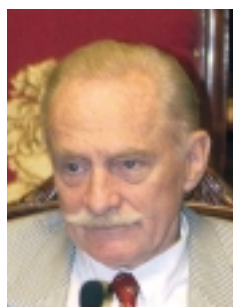
Iran moet de VN-verdragen tegen het terrorisme en de financiering ervan naleven. Inzake zijn nucleair programma moet Iran er alles aan doen het vertrouwen van de internationale gemeenschap te herstellen. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-1057

Libië mag niet executeren

Isabelle Durant (Ecolo)

Josy Dubié (Ecolo)

Volgens verschillende bronnen werden de bekentenissen van de zes overigens na foltering verkregen.

De senatoren **Josy Dubié** (Ecolo) en **Isabelle Durant** (Ecolo) willen dat er druk wordt uitgeoefend op de Libische autoriteiten en dienden een resolutie in. Ze vragen de Belgische regering Libië te verzoeken een nieuw, rechtvaardig en transparant proces te houden dat de rechten van de verdediging eerbiedigt. De Belgische regering zou

dit verzoek moeten coördineren met de andere lidstaten van de Europese Unie. De beide senatoren roepen ook op de normalisering van de betrekkingen met Libië op nationaal en Europees niveau te onderbreken zolang er geen vonnis is in het kader van een nieuw proces.

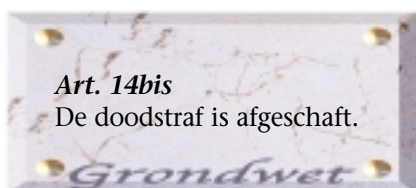
De resolutie werd op 9 februari 2006 unaniem goedgekeurd door de Senaat. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1474

Vijf Bulgaarse verpleegsters en een Palestijnse arts zitten al meer dan zes jaar vast in Libische gevangenissen. Het land beschuldigt hen ervan op bevel van de Israëlische geheime dienst opzettelijk het aids-virus te hebben toegediend aan kinderen in het ziekenhuis waar ze werkten. Medische experts wijzen echter op andere mogelijke besmettingsoorzaken en op de lange incubatieperiode van aids. De besmetting was bovendien reeds voordien aanwezig in het hospitaal.

Amnesty International

Mensen op de vlucht voor natuurrampen

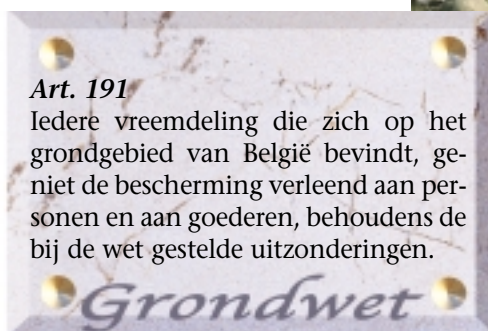
Volgens een onderzoek van de Verenigde Naties worden tegen 2010 vijftig miljoen mensen genoodzaakt te emigreren omwille van milieuproblemen. Woestijnvorming, erosie van akkerland, grondwatervervuiling, hittegolven of overstromingen hebben nu al miljoenen mensen verplicht te verhuizen.

Senator **Philippe Mahoux** (PS) ijvert met zijn resolutie voor de erkenning van het statuut van milieuvluchteling in de internationale verdragen. De komende jaren zal de internationale gemeenschap immers het hoofd moeten bieden aan belangrijke migratiestromen.

In tegenstelling tot politieke vluchtelingen is er voor dit nieuw type ontheemden geen erkenning in internationale verdragen. Hierdoor hebben ze ook geen toegang tot dezelfde financiële middelen

of tot de gezondheidszorg waarop politieke vluchtelingen wel recht hebben.

Met deze resolutie vraagt de Senaat de regering erop toe te zien dat dit probleem op de agenda komt van de Raad van de Ministers van Justitie en Binnenlandse zaken van de Europese Unie en bij de Federale Raad voor duurzame ontwikkeling. ■

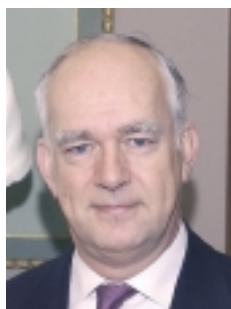
Amnesty International

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1556

Schending van de mensenrechten in Birma

Philippe Mahoux (PS)

François Roelants du Vivier (MR)

king is het slachtoffer van dwangarbeid en mensenhandel. De militaire dictatuur maakt zich schuldig aan inbeslagname van gronden. Ze heeft nauwe banden met drugsproducenten.

De senatoren **Philippe Mahoux (PS)** en **François Roelants du Vivier (MR)** willen met een resolutie deze junta en de systematische schending van de mensenrechten veroordelen.

Ondanks talrijke internationale oproepen en protesten wil de militaire junta die al sinds 1962 aan de macht is, niet wijken. In 1990 werden er nochtans onder internationale druk verkiezingen uitgeschreven. De Nationale Liga voor Democratie (NLD), onder leiding van Nobelprijswinnares Aung San Suu Kyi, won deze verkiezingen, maar de junta negeert die uitslag.

Mensenrechten worden op grote schaal geschonden. Er zijn buitengerechtelijke executies. De bevol-

Nobelprijswinnares en oppositieleidster Aung San Suu Kyi (midden)

De Senaat wil dat de Belgische regering haar Birmese collega's vraagt de schendingen van de mensenrechten stop te zetten en de verkiezingsuitslag van 1990 na te leven. Verder moet de regering de zuiveringscampagne van het Birmese regime tegen verschillende belangrijke etnische groeperingen veroordelen. Ook moet de regering samen met de Verenigde Naties ijveren voor de demobilisatie van kindsoldaten.

De Belgische Senaat wil dat onze regering bij de Birmese regering aandringt op de onmiddellijke vrijlating van Nobelprijswinnares en oppositieleidster Aung San Suu Kyi en andere politieke gevangenen.

De Europese Unie moet de invoer verbieden van producten of diensten die worden geleverd door ondernemingen die in handen zijn van het leger. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1585

Uitlevering van Fujimori aan Peru

Alberto Fujimori regeerde tussen 1990 en 2000 over Peru. Tegen hem lopen er in het land tenminste 22 klachten, gaande van corruptie tot het inzetten van doodskaders. Fujimori vluchtte eerst naar Japan en verblijft nu in Chili. Tussen Chili en Peru bestaat er een bilateraal uitleveringsverdrag. Op basis hiervan verzochten de Peruviaanse autoriteiten tevergeefs om de uitlevering van Fujimori.

De Senaat hecht veel belang aan de internationale strijd tegen de straffeloosheid. Op 29 maart 2006 keurde hij dan ook een resolutie goed: de Senaat steunt de uitlevering van Fujimori en beklemtoont het belang van een eerlijk proces gevoerd volgens de internationale regels. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1639

De senatoren **François Roelants du Vivier (MR)** en **Jeannine Leduc (VLD)** ontvingen op 23 maart 2006 de Peruaanse Minister van Buitenlandse Zaken **Oscar Maúrtua**, die België vroeg de uitlevering van Alberto Fujimori te steunen

Economische Gemeenschap van de Landen van de Grote Meren

UN photo

Eind februari 2006 moest in Kigali een parlementaire Conferentie van de Grote Meren plaatshebben, waarop Rwandese, Congolese, Burundese en Belgische parlementsleden zouden bijeenkomen om te debatteren over de nieuwe start van de regionale samenwerking in de Economische Gemeenschap van de Landen van de Grote Meren (CEPGL). Die conferentie moest worden afgelast omdat het Congolese parlement zich had teruggetrokken.

Het rapport dat de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging heeft opgesteld met het oog op die conferentie vestigt de aandacht op drie actiereinen met betrekking tot de rol die België in die regio kan spelen. Ten eerste, de vredes- en overgangsprozessen in de regio blijven steunen. Ten tweede, bijdragen tot de sociaal-economische ontwikkeling van de regio, onder meer door te investeren in de infrastructuur in de landen van de Grote Meren. Ten derde, de economie in de landen van de regio versterken, onder meer door de kwijtschelding van hun schulden.

De commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging heeft de regering gevraagd erop toe te zien dat de standpunten die ze bij de internationale financiële instellingen inneemt, coherent zijn met de Millenniumdoelstellingen die ze beloofd heeft te ondersteunen in de regio van de Grote Meren. De commissie vraagt bovendien meer aandacht voor de aanbevelingen van de Verenigde Naties met betrekking tot de controle van de wapenhandel, de demilitarisering en de kindsoldaten.

De senatoren pleiten tot slot voor een rechtstreekse investeringshulp om de ondernemingen in het gebied te ondersteunen en ze onderstrepen het belang van het microkrediet. ■

www.senat.be – wetgevingsdossier nr. 31578

Ruimtevaart heeft nood aan wettelijk kader

Het ruimterecht is niet meteen de meest voor de hand liggende rechtstak. Wel wordt hij alsmar belangrijker. Vooral omdat er heel wat Belgische toeleveringsbedrijven zijn in deze sector.

Als voorzitter van de Europese Interparlementaire Ruimtevaartconferentie in 2006 organiseerde de werkgroep Ruimtevaart van de Senaat, samen met de Belgische dienst voor Federaal wetenschapsbeleid en de KU Leuven, op 26 april 2006 een colloquium over ruimterecht. Niet alleen de studie van de verschillende nationale wetgevingen inzake ruimtevaart en het onderzoek naar mogelijke Europese initiatieven werden onderzocht, maar ook de juridische gevolgen van het gebruik van ruimtevaarttoepassingen kwamen aan bod.

Ter ondersteuning van het Europese ruimtevaartbeleid verenigen Franse, Duitse, Italiaanse en Britse parlementsleden zich in 1999. Een jaar later traden ook België en Spanje toe.

Het voorzitterschap van de Belgische Senaat in 2006 wil aandacht besteden aan het ruimterecht, het belang van ruimtevaart voor het onderwijs en van het onderwijs voor de ruimtevaart en de verdere ontwikkeling van een coherent Europees ruimtevaartbeleid. ■

Prominente ESA-rol voor België

Op 5 en 6 december 2005 vond in Berlijn de ministerraad plaats van de ESA of Europese Ruimtevaartorganisatie. Door de herverdeling van taken tussen de Europese Unie en de ESA moet België zich duidelijk positioneren om zijn prominente rol te blijven vervullen.

In een resolutie van de senatoren **Luc Willems** (VLD), **François Roelants du Vivier** (MR) en **Margriet Hermans** (VLD) wordt de Belgische regering gevraagd het principe van de 'juste retour' te blijven verdedigen. Hierdoor vloeit het in ESA geïnvesteerde geld in grote mate terug naar ons land in de vorm van contracten of onderzoeksprojecten. ■

www.senaat.be –
wetgevingsdossier nr. 3-1428

Forum Ruimtevaart en Onderwijs

Op maandag 14 november 2005 woonde Prins Filip in de Senaat de voorstelling bij van het forum Ruimtevaart en Onderwijs van het Prins Filipfonds. Ook de werkgroep Ruimtevaart van de Senaat, die wordt voorgezeten door **François Roelants du Vivier** (MR), hecht een groot belang aan onderwijs hierover.

Volgens de astronauten Frank De Winne (voorzitter) en Dirk Frimout wordt het nieuwe forum de ontmoetingsplaats voor de organisaties die begaan zijn met ruimtevaart en onderwijs. Het forum wil de jeugd ertoe aanzetten te kiezen voor technische en wetenschappelijke studies of beroepen. ■

Baron Paul Buysse (Voorzitter van het Prins Filipfonds), Burggraaf Dirk Frimout, Prins Filip en Burggraaf Frank De Winne bezoeken de expositie 'Ruimtevaart' in de Senaat

5de editie Koningsdag in het teken van Ruimtevaart

Op 15 november 2005 organiseerde het Federale parlement voor de vijfde keer Koningsdag. Kamervoorzitter Herman De Croo, Senaatsvoorzitter **Anne-Marie Lizin** en Eerste minister Guy Verhofstadt nodigden de Koninklijke Familie uit. Zoals gebruikelijk woonden de Koning en de Koningin zelf de plechtigheid niet bij. Er werd hulde gebracht aan Paul Verhaert en Claude Jamar, Belgen die een bijdrage leverden aan de verkenning van de ruimte. ■

Anne-Marie Lizin reikt het ereteken van Commandeur in de Leopoldsorde uit aan de heer Claude Jamar

Ruimtevaartprijs Odissea uitgereikt

Op woensdag 26 oktober 2005 kreeg Alain Sarlette, een 24-jarige student van de Luikse universiteit de Odisseaprijs voor zijn scriptie over de Huygens-sonde. De prijs bestaat uit een beurs van 8.000 euro voor een verblijf in Europa in een ruimtevaartorganisatie of -bedrijf. Met deze prijs wil de Senaat de interesse van de jongeren voor wetenschap en ruimtevaart stimuleren. Initiatiefnemers waren Frank De Winne en senator **Ludwig Vandenhove** (sp.a-Spirit). ■

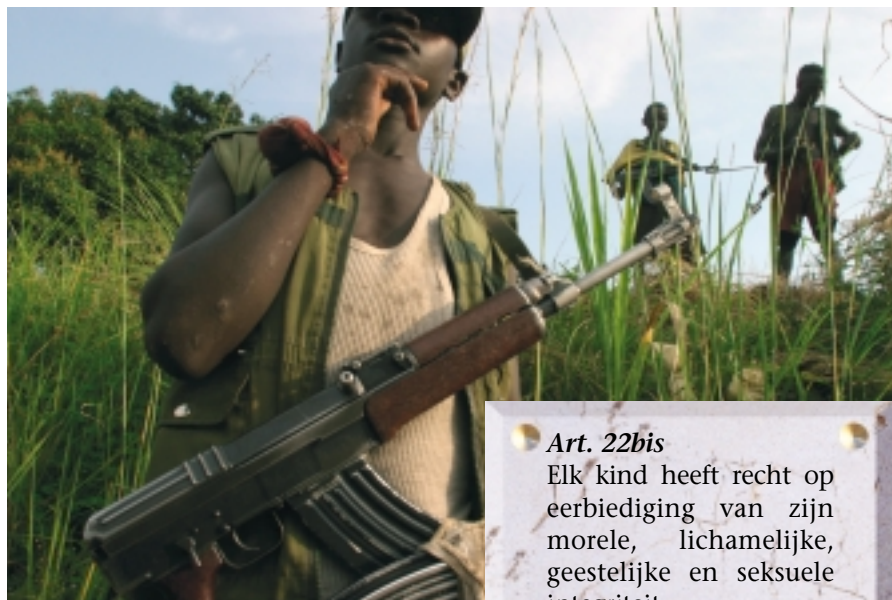
De laureaten van de Odisseaprijs

Kinderen in gewapende conflicten

Wereldwijd vechten honderdduizenden kinderen in gewapende conflicten. Wanneer ze overleven, dragen ze de onuitwisbare sporen van het geweld met zich mee.

De regering moet de problematiek op de internationale en de nationale agenda plaatsen. Dat vragen de senatoren **Sabine de Bethune** (CD&V), **Fatma Pehlivan** (sp.a-Spirit), **Clotilde Nyssens** (cdH), **Isabelle Durant** (Ecolo), **Mia De Schamphelaere** (CD&V), **Erika Thijs** (CD&V), **Jean Cornil** (PS), **Lionel Vandenberghe** (sp.a-Spirit) en **Paul Wille** (VLD) in hun resolutie.

Ook willen de senatoren de hele zaak niet los zien van het probleem van het feit dat

Unicef / Roger Lemoine

Art. 22bis
Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit.
Grondwet

er 640 miljoen (!) lichte wapens circuleren, die bovendien vaak aangepast zijn aan de gestalte van kinderen.

Wat de Senaat aan de regering vraagt, is psychologische en psychosociale begeleiding voor minderjarige vluchtelingen die betrokken waren bij gewapende conflicten.

Ze eisen ook een betere controle op de productie en verhandeling van lichte wapens. Ze rekenen erop dat de regering de diplomatieke druk opvoert op staten en milities die kindsoldaten inzetten, vooral in de regio van de Grote Meren. Ze willen dat de bestaande wapenembargo's beter worden nageleefd.

Binnen de Europese Unie moet er een Speciale vertegenwoordiger komen en moeten gezamenlijke sancties worden getroffen.

Voor de Belgische militairen en het personeel die worden uitgestuurd voor vredesmissies, moet er een grondige opleiding komen inzake de problematiek van kindsoldaten, kinder- en vrouwenhandel.

Tenslotte moet de problematiek ook een prioriteit worden van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-1370

Sabine de Bethune (CD&V)

Clotilde Nyssens (cdH)

Isabelle Durant (Ecolo)

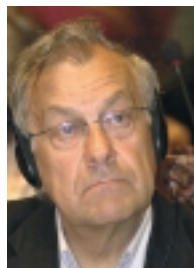
Mia De Schamphelaere (CD&V)

Erika Thijs (CD&V)

Jean Cornil (PS)

Lionel Vandenberghe (sp.a-Spirit)

Paul Wille (VLD)

Brussel-Kaboel: heen en terug

Zonder de verre verplaatsing te moeten maken, maar dankzij de moderne technologie konden 20 Belgische en 20 Afghaanse jongeren op vrijdag 23 december 2005 met elkaar in debat treden.

De organisatie van dit democratisch experiment was in handen van het Forum Democratie, het Belgisch Leger en de Senaat.

De jongeren bespraken tegelijkertijd in Brussel en Kaboel twee wetsvoorstellen. Bij het eerste wetsvoorstel moet wie uit de humaniora komt, eerst één maand lang de straten schoon houden. Het tweede wetsvoorstel voert een progressieve inkomstenbelasting in, waarvan de opbrengsten naar de verbetering van het onderwijs voor armen gaan. ■

2.000 jongeren vieren Talenfeest

Hoe begroet een Japanner zijn genodigden ? Op hoeveel manieren vertaal je smaken in het Spaans ? Hoe steekt gebarentaal in elkaar ?

Deze en nog veel meer vragen werden behandeld tijdens het 29ste Talenfeest (21 en 24 april 2006). Ruim 2.000 scholieren en leerlingen waren van de partij.

Dit jaar was 'burgerschap' het centrale thema. In de belangrijkste locatie, het Federale parlement, namen de jongeren in de halfronden van Kamer en Senaat deel aan een quiz over België, de democratie, het Parlement en de politiek.

Ook heel wat burens van het Federale parlement rond het Warandepark openden wagenwijd hun deuren voor het jonge volk.

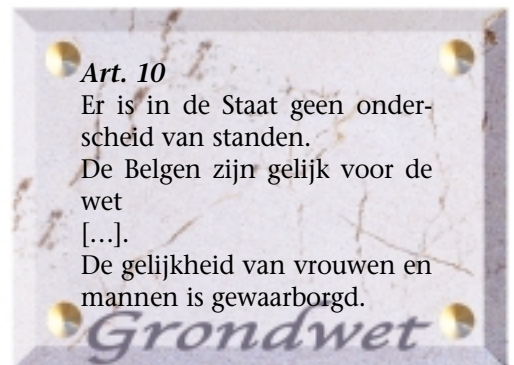
Het Animatiecentrum voor Talen stelde het charter 'Ik stem voor meertaligheid' voor. ■

Clichés in de reclame

De dagelijkse reclamestroom schept soms een vertekend beeld over de rol van bepaalde groepen in de samenleving. De senatoren **Marie-José Laloy** (PS), **Olga Zrihen** (PS), **Fatma Pehlivan** (sp.a-Spirit), **Nathalie de T'Serclaes** (MR),

Margriet Hermans (VLD), **Sabine de Bethune** (CD&V), **Clotilde Nyssens** (CDh), **Joëlle Kapompolé** (PS) en **Jean-Marie Happart** (PS) willen met hun resolutie het debat hierover aanwakkeren.

Vrije meningsuiting moet kunnen, maar de menselijke waardigheid moet worden geëerbiedigd. Volgens deze senatoren is dit niet het geval voor de gelijkheid tussen mannen en vrouwen bij het gebruik van clichés. Het beeld van de vrouw is dan vaak vernederend en totaal in tegenspraak met de realiteit.

De Senaat pleit voor een onderzoek door het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. Uiteindelijk moeten de reclamemakers richtlijnen krijgen en voor de burger moet er een meldpunt komen. ■

www.senaat.be - wetgevingsdossier nr. 3-1341

Viaams Ministerie Gelijke Kansen / Hans Roels

Marie-José Laloy (PS)

Olga Zrihen (PS)

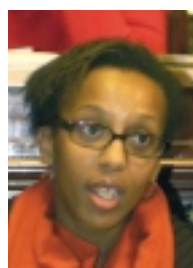
Fatma Pehlivan (sp.a-Spirit)

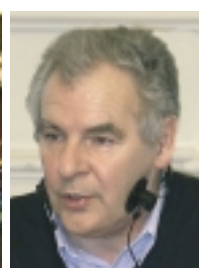
Nathalie de T'Serclaes (MR)

Margriet Hermans (VLD)

Joëlle Kapompolé (PS)

Jean-Marie Happart (PS)

Staatsveiligheid en Militaire Comité I

Begeleidingscommissie

De inlichtingendiensten komen de laatste tijd vaak in het nieuws. Zo ontstond er eind januari 2006 deining rond de levering aan Iran van een isostatische pers die ook zou kunnen worden gebruikt voor de aanmaak van nucleair materiaal. Begin maart 2006 volgde er de heisa rond de vlucht van de Turkse activiste Fehriye Erdal. Vaak viel het woord Staatsveiligheid, maar er werd ook gesproken over het Comité I en de Begeleidingscommissie van de Senaat.

Opdrachten van de Staatsveiligheid

De Staatsveiligheid beschermt de fundamentele waarden en belangen van de Staat: het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde, de internationale betrekkingen, de vrijwaring van het wetenschappelijk en economisch potentieel en elk ander fundamenteel belang dat de Regering bepaalt.

De Staatsveiligheid verzamelt, analyseert en verwerkt hiervoor inlichtingen rond mogelijk bedreigende activiteiten: spionage, terrorisme, extremisme, proliferatie, schadelijke sektarische organisaties, criminele organisaties en inmenging.

Daarnaast voert de Staatsveiligheid veiligheidsonderzoeken uit naar personen die voor hun functie een zogenaamde veiligheidsmachtiging nodig hebben. Die is noodzakelijk om toegang te krijgen tot geheime of vertrouwelijke informatie.

Verder staat de Staatsveiligheid in voor de bescherming van staatshoofden en regeringsleiders en van personen tegen wie bedreigingen zijn geuit door personen of organisaties die binnen het bevoegdheidsdomein van de Staatsveiligheid vallen. De Staatsveiligheid geeft ook advies in de naturalisatieprocedure.

Wat doet het Vast comité van toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (Comité I) ?

Het Comité I werd opgericht om namens het parlement toezicht uit te oefenen op de Belgische inlichtingendiensten, de Staatsveiligheid en de Militaire inlichtingendienst. Naast het Comité I

werd ook een Comité P opgericht dat namens het parlement toezicht uitoefent op de politiediensten.

Het Comité I onderzoekt de activiteiten en methoden van de inlichtingendiensten om erop toe te zien dat de grondwettelijke rechten van de burgers worden nageleefd en de diensten doeltreffend werken.

Om zijn opdracht uit te oefenen heeft het Comité I toegang tot alle dossiers en interne documenten van de inlichtingendiensten. De voorzitter van het Comité I kan leden van de inlichtingendiensten dagvaarden en ze verplichten alle geheime informatie aan het Comité I bekend te maken. Het Comité I kan ook op elk moment de kantoren van de inlichtingendiensten betreden en er zaken die het nuttig acht voor zijn onderzoek in beslag nemen. Voor deze inbeslagname gelden enkele beperkingen. Zo mag de informatie geen betrekking hebben op een lopend gerechtelijk onderzoek en de bekendmaking mag niemand fysiek in gevaar brengen. Het Comité maakte gebruik van dit recht bij het onderzoek rond de levering van een isostatische pers aan Iran.

De rol van de Begeleidingscommissie van de Senaat

Kamer en Senaat hebben een controlebevoegdheid over de comités I en P. Zo kunnen ze allebei de beide comités

inlichtingendienst

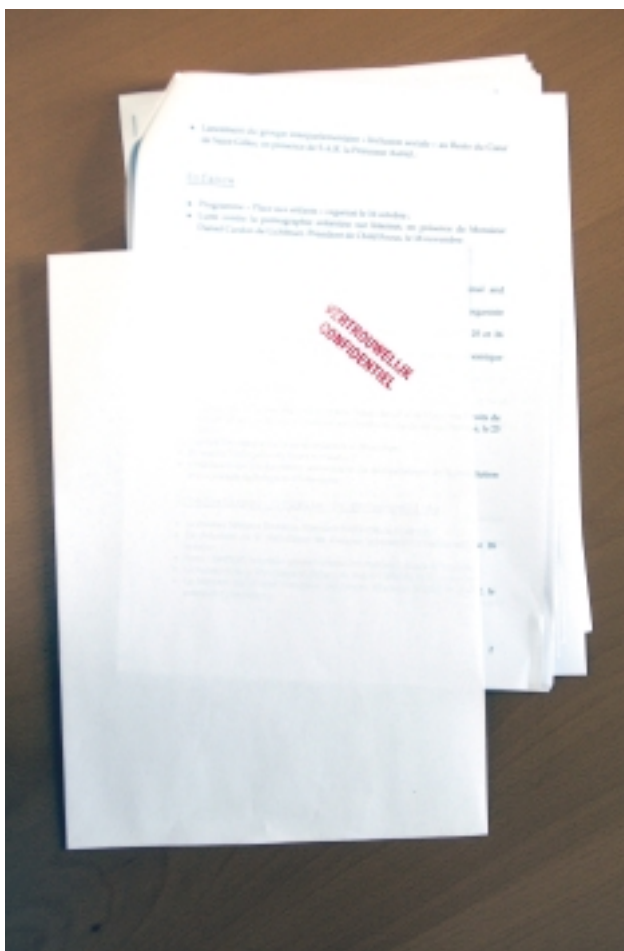
Persvoorstelling van het verslag van het Comité I over de levering van een isostatische pers aan Iran door Christine Defraigne (MR), Hugo Vandenberghe (CD&V), Anne-Marie Lizin (PS) en Paul Wille (VLD)

vragen om toezichtsonderzoeken te doen. Toch is er een zekere taakverdeling afgesproken voor de directe opvolging : de Kamer volgt vooral de activiteiten van het Comité P van nabij op, terwijl de Senaat hetzelfde doet voor het Comité I.

Zo is het de Senaat die de leden van het Comité I voor vijf jaar benoemt. Binnen de Senaat is de opvolging van het Comité I toevertrouwd aan een begeleidingscommissie die controle uitoefent op de werking van het Comité I, onderzoeksopdrachten geeft en kennis neemt van de toezichtsverslagen van het Comité I.

Deze begeleidingscommissie wordt voorgezeten door de Senaatsvoorzitter en bestaat uit vijf leden. In tegenstelling tot de andere commissies verlopen de vergaderingen van de begeleidingscommissie achter gesloten deuren en zijn de andere senatoren niet tot de vergadering toegelaten. De toezichtsverslagen bevatten immers vaak geheime informatie. De begeleidingscommissie vergadert minstens elke drie maanden met het Comité I, maar in de praktijk gebeurt dit uiteraard vaak veel meer.

Er zijn drie manieren waarop een toezichtsonderzoek kan worden gestart :

op verzoek van de Senaat of de Kamer, op verzoek van een bevoegde minister of op eigen initiatief van het Comité I. In de zaak Erdal is door het parlement én door de bevoegde ministers een onderzoek gevraagd. Aangezien deze zaak zowel de inlichtingendiensten als de politiediensten betrof, werd zowel door het Comité I als door het Comité P een onderzoek uitgevoerd.

Wanneer het Comité I vaststelt dat de bevoegde minister niet binnen een redelijke termijn gevolg geeft aan zijn besluiten, dan brengt het hiervan de Senaat op de hoogte.

Het Comité I stelt ook een jaarverslag op. Het bevat een overzicht van alle gevoerde onderzoeken en wordt door de begeleidingscommissies van Senaat en Kamer samen besproken. Na de bespreking wordt dit verslag gepubliceerd. Het parlement maakt op grond van dit jaarverslag aanbevelingen over aan de regering. ■

Meer informatie

Staatsveiligheid :

http://www.just.fgov.be/nl_html/organisation/html_org_admcentrale/organi-nl/vvs.htm

Comité I : <http://www.comiteri.be>

Begeleidingscommissie : <http://www.senaat.be>

Evaluatie organisatie hulpdiensten

De organisatie van de hulpdiensten is reeds jaren een belangrijke bekommernis van het parlement. Na de gasramp in Gellingen werd het duidelijk dat een hervorming niet langer op zich kon laten wachten. De minister van Binnenlandse zaken richtte in september 2004 een commissie op voor de hervorming van de civiele veiligheid. De Antwerpse gouverneur Camille Paulus leidt deze commissie. De Senaatscommissie Binnenlandse aangelegenheden volgde (samen met de collega's van de Kamer) de werkzaamheden van de commissie Paulus van zeer nabij. Ze hoorden de voorzitter drie maal en overlegden over de hervormingsvoorstellen. ■

www.senaat.be – wetgevingsdossier nr. 3-901

Colloquium : van de aarde tot de mens

De resultaten van het landbouwkundig onderzoek kan men maximaal aanwenden om op wereldvlak de armoede te verminderen en het leefmilieu te beschermen. De Senaat organiseerde hierover een colloquium op 2 mei 2006 in samenwerking met de Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking (DGOS) en de Consultative Group on International Agricultural Research (CGIAR). ■

Dalai Lama

De Dalai Lama, de geestelijke leider van de Tibetaanse boeddhisten, sprak de senatoren toe in het halfrond op 1 juni 2006

Ronde van Frankrijk

De Ronde van Frankrijk was op 1 juni 2006 even in de Senaat. Organisator Jean-Marie Leblanc ontmoette er enkele sportieve politici